

ÉLETTÜNK

XLIX. évf. 9. szám (49. Jg. Nr. 9.)

Az európai magyar katolikusok lapja

2017. szeptember

HANGOT ADNI A SZEGÉNYEKNEK

A G20-ak vezetői július elején Hamburgban üléseztek. A G20 német elnökségének témája „A behálózott világ alakítása” volt. Ferenc pápa Angela Merkel kancellárnak címzett üzenettel fordult a G20-as találkozó résztvevőikhez. Nagyra értékeli az eddig megtett erőfeszítéseket a kormányozhatóság és a világgazdasági stabilitás terén. Ezt követően utalva Evangelii Gaudium kezdetű apostoli buzdítására a pápa négy alapvetően ajánlott a figyelmükbe egy testvériesebb, igazságosabb és békésebb társadalom építéséhez: az idő fontosabb a térnél, az egység előrébb való a konfliktusnál, a valóság fontosabb az elképzelésnél, az egész fontosabb a részeknél.

Az idő fontosabb a térnél. A világ problémáinak a súlyossága, összetettsége és egymással való összefüggése olyan mértékű, hogy nem léteznek azonnali és mindent kielégítő megoldások – fogalmaz a pápa. Az időben szükségszerűen kiterjedő hatékony megoldás akkor lehetséges, ha a folyamat végső célja világosan jelen van annak tervezési folyamatában. A kormányzók szívében és értelmében, valamint a politikai intézkedések mindegyik megvalósítási fázisában abszolút elsőbbséget kell adni a szegényeknek, a menekülteknek, a szenvedőknek, a kitelepítetteknek, a kirekesztetteknek, nemzetre, fajra, vallásra vagy kultúrára való tekintet nélkül, valamint el kell utasítani a fegyveres konfliktusokat.

Ferenc pápa felhívással fordult a G20 csúcstalálkozó résztvevőikhez a Dél-Szudánban, a Csád-tó völgyében és az Afrika szarvában, valamint a Jemenben kialakult helyzet miatt, ahol 30 millió ember nem jut ételhez és vízhez a túlélés érdekében. Sürgősen tegyenek lépéseket és adjanak azonnali támogatást ezeknek a népeknek. A segítségnyújtás a világgazdaság középtávú reformja iránti elkötelezettség komolyságának és őszinteségének jele lesz és egyben a fejlődés hatékonyságának garanciája.

Az egység előrébb való a konfliktusnál. Ferenc pápa megismétli XV. Benedek száz évvel ezelőtti felhívását, amelyben akkor a háborúban álló népek vezetőit kérte, hogy vessenek véget az értelmetlen mézárlnak. A fenntartható fejlődés célkitűzéseinek megvalósítása a pápa szerint nem lehetséges, ha a felek nem kötelezik el magukat a konfliktusok szintjének jelentős csökkentése mellett. Meg kell állítani a fegyverkezési versenyt és el kell utasítani a közvetlen vagy közvetett részvételt a konfliktusokban, valamint őszintén és átlátható módon kell megvitatni az eltérő véleményeket. Tragikus ellentmondás és következetlenség a látszat egység a gazdasági vagy társadalmi közös fórumokon, illetve a háborús összeütközések akart vagy elfogadott elhúzóda – mutatott rá a pápa.

(Folytatás a 2. oldalon)



A KASSAI VÉRTANÚK
Ünnepük: szeptember 7.

Körösi Márk: sz. Krizevac (Horvátország), 1588. Grodziecki Menyhért: sz. Czeszyn (Szilézia), 1584. Pongrácz István: sz. Alvinc (Erdély), 1582. Meghaltak: Kassa, 1619. szeptember 7.

Márk a Zágrábi Egyházmegye papnövendékeként került Rómába, ahonnan pappá szentelve 1615-ben tért haza. Rövid körösi tevékenysége után Pázmány érsekprímás fölfigyelt rá, és meghívta előljárónak az Oláh Miklós primás által létesített nagyszombati papnevélő intézetbe. 1618-ban már esztergomi kanonok, komáromi főesperes.

Menyhért teológiai tanulmányait Prágában végezte, ahol 1614-ben kinevezték a Szent Vencel-kollégium igazgatójává. 1618-ban beosztották tábori lelkésznek a kassai helyőrség német és külföldi szláv anyanyelvű katonái mellé.

István 1615-ben került Homonnára a jézustársasági kollégium tanárának és hitshónoknak. Kassára őt is 1618-ban küldték, nemcsak a helyőrség magyar ajkú katonái, hanem a csekély létszámú katolikus egyházközség lelkipásztorának.

Midőn Rákóczi hajdúi szeptember 3-án a város falai alá érkeztek, Dóczy András császári főkapitány kevés katonájával kilátástalannak látta a harcot, tekintettel a város protestáns vezetőségére. Másnap létrejött a város átadásáról szóló szerződés, melynek az volt a kikötése, hogy senkinek, se a katolikus híveknek, se a papoknak nem esik bántódása. Szeptember 5-én bevonultak a hajdúk a városba, és tüstént fölruházták a megállapodást: Dóczyt bilincsbe verték, s elhurcolták Erdélybe. Rákóczi meghagyta, hogy a három papot tartsák szigorú házi őrizetben. Kétnapi éheztetés után megpróbálták hittagadásra bírni őket. Az első sikertelen kísérlet után 7-én, éjféltájban ismét rájuk törtek, és válogatott kínzások után Márkot és Menyhértet lefejezték, Istvánt pedig halottnak véelve egy közeli szennygödörbe vetették, s mellédobták a másik két vértanú testét is. Húszórás kínzóda után István atya is meghalt...

Boldoggá avatásuk eljárását még 1628-ban indította el Pázmány bíboros, de az csak 1905-ben vezetett sikerre. II. János Pál pápa szlovákiai látogatása során, 1995. júliusban szentté avatta őket.

Szentek élete

ŐSZI FELADATAINK ÉS A LELKI ÉLET FOLYAMATOSSÁGA

Írta: Kránitz Mihály

A tanévkezdés nemcsak a fiataloknak, de a felnőtteknek is feladatot jelent, természetesen más-más összefüggésben. Etlélik a nyár és jön a következő évszak. Ez így megy mindig. Az időjárásához igazítjuk tennivalóinkat. A szabadságolás befejeződik és mindenki visszatér a munkájához. Természetesen vannak, akik nem tudnak élni a kikapcsolódás lehetőségével. Anyagiilag nem mindenki teheti meg, hogy vakációzni indul, mert az is költséges. A nyárnak mégis más a ritmusa, mint az ősznek. Szeptember a művészek világát is megragadja. A természetnek ilyenkor más a szépsége, a nappalok rövidebbek, több időt töltünk házon belül.

Azonban hívő embert is ugyanazok a hatások érik, mint a nem hívőt. Az időszámítás mégis másképp történik egy keresztény ember esetében. A hívő ember élete ugyanis egy folyamatos belső építkezés. Számol a természetfeletti valósággal, ezért nem szorítja annyira életét az elmúlás. Nemcsak a látható világ határozza meg mindennapjait, hanem elsősorban a láthatatlan, mert mindent ennek rendel alá.

A keresztény két világ polgára, de érvényes rá Szent Pál apostol kijelentése, hogy „A mi hazánk a mennyben van!” (Fil 3,20). Isten, a Teremtő alkotása az ember, akinek szüntelenül növekednie kell és a bűn következtében megromlott emberi természet tökéletesítése a mindenkori feladata. Ehhez megkapja a lelkiismeret segítségét és az isteni kegyelmet, mellyel együttműködve nem tévesztheti el igazi célját: a lélek üdvösségét.

Számunkra minden évszak Isten ajándéka és alkalom arra, hogy növekedjünk a lelki életben. Isten, a mi Mennyei Atyánk mindenhol jelen van, de lelkünk szemét nekünk kell kinyitnunk, hogy őt észrevegyük. Senkire nem kényszeríti rá magát, de szelíden hív, mint egykor Jézus Krisztus az apostolokat. Akár egy gyönyörű őszi erdő látványával bájolja el lelkünket, mely a maga törvényei szerint hullatja el most színpompás leveleit, hogy átadja fáit a téli pihenésnek. Mi-

lyen érdekes, hogy a természet télen megy szabadságra és nyáron pezsdül benne minden.

Szent Pál tanítása szerint a teremtnyennek olvasni kell a természeti jelenségekből és nemcsak csodálkozni, mert „a természet mulandóságnak van alávetve” (Róm 8,20). Jézus is figyelmeztet, amikor kijelenti: „Ha az ég színéből tudtok következtetni, az idők jeleit miért nem ismeritek fel?” (Mt 16,3) A természet és az emberiség össze van kapcsolva, de „maga a természet sóvárogva várja Isten fiainak a megnyilvánulását.” (Róm 8,19) Küldetésünk van tehát itt a világban, mégpedig az istengyermekség elérése. Ehhez fel kell nőni, s ezért mindent meg kell tennünk.

A növény- és állatvilág vagy a csillagos ég látványa örömmel tölthet el minket, de ne ragadjunk le a pusztá külsőnél, hanem mindig kérdezzük meg magunktól, hogy mi a feladatunk, és hogy hol tartunk a lelki életben. A keresztény a kinyilatkoztatás és az Egyház tanítása ismeretével nincs magára hagyatva. Nem kell szomorkodnia, hogy vége van a nyárnak, hanem bátran folytatnia kell a földön megkezdett örök életet.

A világ változásai és a természet átalakulásai elmúlnak, de Isten végérvényes szava, hogy szereti az embert és Jézus Krisztusban, az ő Fiában megváltotta, mindig megmarad.

(Folytatás a 2. oldalon)

„AZ EGYHÁZMEGYE LELKI MEGÚJULÁSÁT SZOLGÁLOM”

Székely János a Szombathelyi Egyházmegye új megyéspüspöke

Ünnepi szentmise keretében foglalta el Székely János a Szombathelyi Egyházmegye püspöki székét július 8-án. Az egyházmegye híveinek sokasága, meghívott vendégek, közjogi méltóságok, állami és egyházi vezetők, családtagok előtt került sor a beiktatásra. Nagy taps köszöntötte a bevonuláskor Székely Jánost, kifejezve ezzel azt az örömet, amit megyéspüspöki szolgálatának kezdete jelent az egyházmegye híveinek.

A szertartás kezdetén Császár István köszöntötte a megjelenteket. „Már nagyon vártuk ezt a napot” – mondta az egyházmegyei kormányzó. Brenner János lelki naplójából vett idézettel köszöntötte Székely Jánost.

Alberto Bottari de Castello apostoli nuncius felolvasta a ki-nevező bullát latinul, majd magyar fordításban is hallhatták a

megjelentek. Ezt követően nuncius atya átadta a pásztorbotot, mint a püspöki hatalom és az egyházkormányzás egyik jelképét Székely Jánosnak.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia nevében Udvardy György pécsi püspök, míg az egyházmegye papsága nevében Brenner József nagyprépost köszöntötte az új megyéspüspököt.

(Folytatás 6. oldalon)



A beiktatott szombathelyi megyéspüspök

HITÜNK KÉRDÉSEI

A keresztény hit védelmezői (6.)

Szent Ireneusz egyházatya törekvése, hogy bizonyítható állításokat sorakoztasson fel. A Szentírás mellett mindig hivatkozik az apostoli hagyományra és az igazság szabályára, a hiszekegyre (regula veritatis). Az apostoli tradíció az apostoloktól ered, fennmaradt a jelenig, és az egész világon egységes. A Szentírásnak, mint írásnak abszolút érvényt tulajdonít. Amikor Ireneusz a Szentírás mellé veszi még az apostoli tradíciót, az igazság szabályát (dogmákat), akkor a Szentírás összes lehetséges értelmezése közül az egyházi értelmezést fogadja el. Ez annyit jelent: a Szentírást csak az Egyház hite közvetítésével lehet helyesen értelmezni. Ireneusz tanításának lényege, hogy hangsúlyozza a Szentírás tekintélyét. A Szentírással szemben pedig megemeli az apostoli tradíció és az Egyház hitének tekintélyét. A kizárólagos tekintélyű Szentírással szemben nem lehet más tanításra hivatkozni. A Szentíráshoz kapcsolódó apostoli tradíció pedig exegétikai szabályozó. A hitszabályok pedig lehetetlenné teszik, hogy a Szentíráshoz eretnek magyarázatokat fűzzenek.

A Szentírás és az apostoli hagyomány Ireneusznál igen közel áll egymáshoz. A tradíciónak azért van tekintélye, mert az első keresztények, az apostolokat is beleértve, akik hittek Krisztusban, nem papírra írták az üdvösség Evangéliumát, hanem a Szentlélek írta a szívükbe, s azt gondosan megőrizték. Az egyházatya műve elején leírja, hogy a Szentírás értelmezése kezdetben egységes volt. A sokféle, egymásnak ellentmondó értelmezés az eretnesség következménye. Az eretnesség pedig mindig későbbi, mint az ortodoxia. Az egységes szentírás-magyarázat elve az Egyházban található, mert az Egyház ismeri az üdvrendet, az üdvrend ismerete pedig az írásmagyarázat alapja. „Az igazi tudás az apostolok tanítása. Az apostolok, bárhol is voltak, az Egyházra bízta tanításukat. Az igazi ismeret az írásk hamisítatlan megőrzése és tökéletes kezelése által jutott el hozzánk, sem bővítést, sem csonkítást nem szenvedett. Olvasásuk hamisítatlan, értelmezésük hiteles, gondos, veszélytelen, mentes a tévedéstől.” Az eretnekek arra törekednek, hogy semleges választóvonalat húzzanak az Egyház és a Szentírás között, annak érdekében, hogy az írásk „mélyebb értelmének” feltárását maguknak tartsák fenn, az Egyház és a Szentírás kárára.

Ireneusz a tradícióra, mint Szentírás-kívüli magyarázó elvre hivatkozik. A Szentírás és az apostoli tradíció Egyházon belüli valóságot jelent, kölcsönösen egymásra utalnak. Ireneusz el sem tudja képzelni, hogy a Szentírással szemben az apostoli hagyományval lehetne érvelni! Az apostoli hagyomány ugyanazt tartalmazza, mint a Szentírás. A Szentírás nem más, mint az apostoli hagyomány írásban rögzített, kanonizált formája.

Az egyházatya összetartozónak tartja a hagyományt és az írást. Az eretnek pedig utólag húzza rá az Evangéliumra ta-

nítását. Ireneusz arra az apostoli hagyományra hivatkozva utasítja vissza az eltérést, melynek konkrét formája a jelenben az egyházi igehirdetés; az Egyház hite. A Szentírásnak, exegézisnek, igehirdetésnek az Egyházban a jelenben is összhangban kell lenniük, mert kezdetben is összhangban voltak.

A nyilvános, tekintélyre támaszkodó szentírás-magyarázat Ireneusznál kritériummá vált az olyan gyakorlattal szemben, mely ugyanazon szövegekre hivatkozva különböző tételeket hirdet, és ellentmondó állítások tanújaul idézi a Szentírást. Ireneusz nem vette ki az eretnekek kezéből a Szentírást, csupán a helyes értelmezést kívánta biztosítani. Bizalommal tárta a Szentírást az eretnekek elé, rámutatva a szöveg összefüggéseire, továbbá arra a tényre, hogy a Szentírást csak az apostoli egyházi hagyományval együtt lehet helyesen értelmezni. Ireneusztól örökölte az Egyház a meggyőződést, hogy a Szentírásnak egyházi értelme van. A szentírás-magyarázatban az egyéni belátásnak összhangban kell lennie az Egyház hitével.

A Szentírás, az apostoli tradíció, az egyházi igehirdetés egy és ugyanazon hagyományfolyamat mozzanata. Az Egyház hitét, az apostoli tradíciót, a Szentírást ezért nem lehet egymással szemben kijátszani. A Szentírás maga is az igazság szabályából (regula veritatis, kánon) sarjadt, az igazság szabálya pedig az ortodoxia kritériuma, teljessége, határa.

A Szentírás tökéletesen foglalja össze az igazságot, ugyanakkor az igazság kritikus zsinórmértékét is szolgáltatja. A Szentírást azonban mindenki olvashatja anélkül, hogy az Egyházhoz tartozna.

A keresztények megkeresztelkedésükkor nem a Szentírást kapják az igazság szabályaként, hanem a hitvallást. Ez a hitvallás vezetési biztos úton a szentírás-magyarázatot. Külön-külön sem a

Szentírás, sem a hitvallás nem merítik ki az igazság teljességét. Amit Ireneusz igazság szabályának nevez, nem meríthető ki önmagában sem a hitvallással, sem a Szentírással, de mindegyiket áthatja, s érthetővé teszi. Az igazság szabályának elsőse van a hitvallással és az írott Evangéliummal szemben is, és egybeesik az apostoli megbízatással. Ha nem így lenne, senki sem ismerné az igazság zsinórmértékét. Az újszövetségi szentírók szempontja műveik megírása közben hitvallásuk volt. Az igazság szabálya szentírás-magyarázó elv.

Az igazság szabálya azonos azzal, amit az Egyház hisz. Az apostolok mindazt, ami a hithez tartozik, az Egyházra bízta, az Egyházban azt összegyűjtötték, az Egyház mindennek letéteményese lett. Az igazság szabálya az Egyház apostoloktól származó hite, mely az apostolok hitével egyenlő. Az Egyház hite a hit szabálya, az igazság zsinórmértéke.

Ireneusz nem a hittételek elemzésével kezdte a vitát ellenfeleivel. Az egésznek a tisztázását helyezte előtérbe, amit az igazság szabályának nevez, ami minden további hittétel alapja. Az igazság szabálya ugyanúgy nem lehet vitatéma, ahogyan nem lehet vitatéma Krisztus és apostolainak tanítása, mert különben nincs vitathatatlan vitaalap.

Ireneusz nem tartotta tekintélynek az eretnek kinyilatkoztatást. A szektavezérek maguk írták a hittételeket, melyekből saját tanításaikat adták elő. A szekta tagjai elfogadták a mesterük tekintélyét. A mindenkori szektavezérek abszolút tekintélyre tartottak igényt. Éppen a tekintély abszolút igénylése veszélyezteti a tekintély folytonosságát az eretnek közösségekben. Minden tanító saját véleményének atyja és előjárója. Tanítványa pedig a tanítás „javítója”. A tanítás tanítványok általi „javítása” pedig rácsófol az eretnek tanítás abszolút érvényére. (A szekták osztódás által szaporodnak.)

A Jézus iránt megnyilvánuló tisztelet sokszor csak látszat, mert az eretnek nem túrt maga fölött tekintélyt. Az eretnek tanítók végeredményben magukat Jézussal legalább egyenlőnek, sőt egyesek nála hatalmasabbnak tartották. Az agykontroll feltalálójának egyik írásában olvastam, hogy José Silva híresebb Jézusnál.

Hiába ragaszkodik az eretnek a Bibliához, azt csak saját tanítása igazolására használja fel. Az eretneknek van bibliája, de a hiteles tanítás ismertetőjegyét, az apostoliságot nem tudja felmutatni.

(Folytatjuk)

Gaál Jenő SVD

HANGOT ADNI...

(Folytatás az 1. oldalról)

A valóság fontosabb az elképzelésnél. A XX. század tragikus ideológiáit a piacok teljes autonómiája és a pénzügyi spekuláció új ideológiái váltották fel. Ezek a kirekesztés és a kiselejtés, a halál fájdalmas útját indítják el. A pápa imádkozik Istenhez, hogy a hamburgi csúcstalálkozót világosítsa meg azoknak az európai és más vezetők példája, akik mindig előtérbe helyezték a párbeszédet és a közös megoldásokat keresték: Schuman, De Gasperi, Adenauer, Monnet és sokan mások.

Az egész fontosabb a részeknél. A problémákat a maguk konkrétságában kell megoldani, a szükséges figyelmet szentelve sajátosságaiknak. Ahhoz, hogy tartós megoldásokat találjunk, szélesebb látókörben kell a problémákra tekinteni és figyelembe kell venni a következményeket minden ország és állampolgár számára, továbbá tiszteletben kell tartani véleményeiket. Utalt XVI. Benedek pá-

pa gondolatára, hogy a G20-ak képviselik a világ termelésének 90%-át, ugyanakkor a nagy többség, amely gazdasági szempontból a másik 10%-ot képviseli, szenved el a gazdasági válságok következményeit, amelyekért azonban a legkevésbé felelnek. Nekik van a leggyengébb hangjuk a világpolitikai színtéren, pedig a legnagyobb képességgel rendelkeznek, hogy hozzájáruljanak mindenki fejlődéséhez. Ferenc pápa arra buzdított, hogy mindig viszonyítási pontként kell kezelni az ENSZ-et és regionális ügynökségeit, tiszteletben kell tartani a nemzetközi egyezményeket és elő kell mozdítani a multilaterális együttműködést, hogy a megoldások valóban egyetemesek és tartósak legyenek, mindenki javára szolgáljanak.

Üzenete végén Ferenc pápa áldását adta a G20 találkozó résztvevőire és reméli, hogy a nemzetközi közösség erőfeszítései az innovatív, egymáshoz kapcsolódó, fenntartható, a környezetet tiszteletben tartó és minden népet és személyt befogadó fejlődés egy új korszakát indítják el.

(Vatikáni Rádió)

ŐSZI...

(Folytatás az 1. oldalról)

Ehhez kell igazítanunk mindennapjainkat és segíteni a fiatalokat is, hogy ne tévedjenek el a sokszor kísértésként is jelentkező lehetőségek színes forgatagában.

Nem kis feladatunk van tehát itt a földön: szeretetben kell felépítenünk egy Istennek tetsző társadalmat, fokozatosan előrelépni a hitben, az Istennel való belső tapasztalatban, hogy „mindnyájan eljussunk a hitben és az Isten Fia megismerésében az egységre, míg meglelt emberré nem leszünk, elérve Krisztus teljessége életkorának mértékére.” (Ef 4,13)

Egy közülünk már megvalósította ezt az isteni tervet: a Boldogságos Szűz Mária, aki teljesen és folyamatosan együttműködött a kegyelemmel és befogadta az Urat. Ő az igazi minta számunkra most az ősz folyamán, amikor közelítenek a hosszabb éjszakák, hogy azok még inkább segítsenek minket az igazi hűségre, melyet az istenszeretet örök lángja táplál. □

IMASZÁNDÉK

Szeptemberre

Plébániáinkért, hogy missziós lelkülettől vezérelve a hit továbbadásának és a szeretetről való tanúságtételnek helyei legyenek.

A kereszténység lényegéhez tartozik, hogy a hívők közösségeket képeznek. A Bibliából ismeretes a jeruzsálemi öske-resztény közösség élete. Az ott lakó hívők rendszeresen összejöttek az apostolok tanításának hallgatására és az eucharisztia közös ünneplésére. Egy szívvel-lélekkel dicsérték az Istent, és az egész nép szerette őket. Amikor az első pünkösdkor Péter evangéliumhirdetése révén új emberek lettek Krisztus-hívővé, és megkeresztelkedtek, ezt úgy fejezi ki a Biblia, hogy „körülbelül háromezer ember csatlakozott aznap hozzájuk” (ApCsel 2,42). A kereszténység úgy terjedt tovább, hogy a jeruzsálemi közösség és más közösségek vonzó életstílusa, valamint vándormisszionáriusok hitelesítő igehirdetése révén hívők új közösségei alakultak a különböző városokban. E közösségek felszentelt vezetőit már a 2. századtól kezdve püspököknek (görögül: episzkoposz) hívták. Amikor az Egyház rohamos növekedése következtében faluhelyen is sokan lettek keresztények, ott is hívő közösségek alakultak ki, melyeket pappá szentelt presbiterek vezettek. Így fokozatosan az egész földkerekségre kiterjedt az Egyház szervezete: a városi közösségeket vezető püspökök joghatósága a környező területek közösségeire is kiterjedt, a helyi közösségeket pedig, a püspökök főfelügyelete alatt, presbiterek irányították, ők vezették a közösségi eucharisztiait és hirdették az igét. A kora középkorban terjedt el a szokás, hogy ezeket a közösségvezető presbitereket latinul „plebanus”-nak, azaz „a népet (latinul: plebsz) vezető lelkészeknek nevezték. A görög nyelvű Egyházban ugyanakkor a „parochos” (parókus) cím terjedt el.

A mai Egyházban is minden katolikus keresztény hívő valamelyik plébánia tagja, az egy püspök joghatósága alá tartozó plébániák pedig az egyházmegyét (latinul: diocoesis) alkotják.

Ebből jól megérthetjük az e havi imaszándék értelmét: azért imádkozunk, hogy azok a plébániák, amelyekhez tartozunk, igazi, élő keresztény közösségek legyenek. A Biblia szerint a keresztény közösség szembeűnő jellegzetessége az, hogy „a tanítványok szeretik egymást” (vö. Jn 13,35). Az egymást és mindenki mást is szerető, életüket értelmesnek tartó, megpróbáltatások között is örvendező keresztény közösségek sugárzó ereje volt évszázadokon keresztül a legfőbb oka a kereszténység terjedésének. Például a fáradt, kiábrándult és kicsapongó szórakozásokkal unalmukat elűző késői Római Birodalom lakóit a fiatal keresztény közösségek ragyogó életpéldája vonzotta csatlakozásra. Ha ilyenek a keresztény közösségek, vagyis a plébániák, akkor nem kell sokat töprengeni azon, hogy miképpen terjesszük a hitünket. A hit magától fog terjedni.

Egy hasonlattal világosíthatjuk meg ezt a valóságot: a hóféhér virágdíszbe öltöző és édes, ízes almákat termő almafára nem kell plakátot akasztani azzal a felirattal, hogy „jöjjetek ingyen almát szedni”. Elég, hogy az almfa almái tényleg ízesek legyenek. Futni fognak az emberek az almafához, hogy megízleljék gyümölcsét.

Nemeshegyi Péter SJ

FILMEK – HÍREK – LELKISÉG

Keresztény Élet
PORTÁL NEM CSAK KATOLIKUSOKNAK

www.keresztenyelet.hu

„MARADJ LÁMPÁS!”

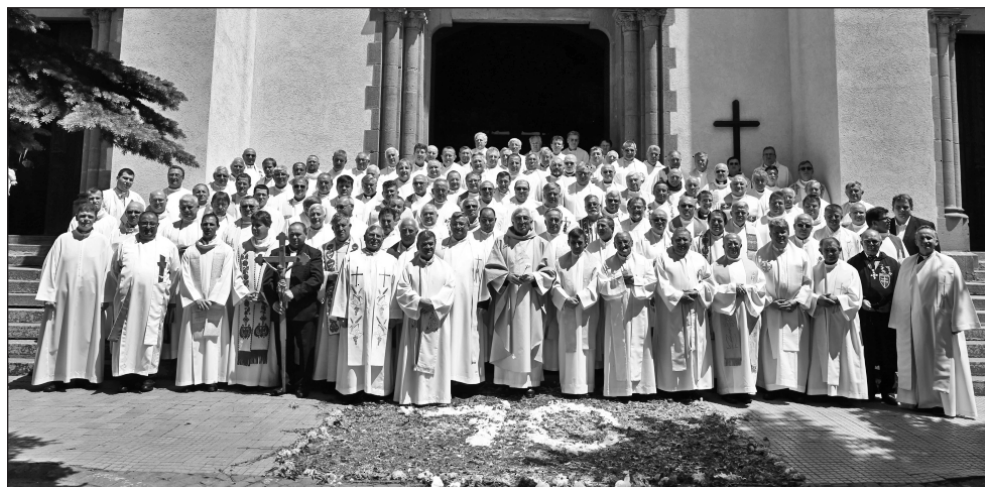
Százhusz pap és hívek százai Vencser László ditrói hálaadásán

A gyulafehérvári, szatmári, nagyváradai és temesvári egyházmegyéből, Csángóföldről, Felvidékről, Magyarországról, Ausztriából és Németországból nem kevesebb, mint százhusz pap érkezett s mellettük hívek több száza is jelen volt június 20-án Ditróban a Jézus Szíve-nagytemplomban, hogy csatlakozzék a Linzből hazaérkező Vencser László hálaadásához a hetvenedik születésnapja alkalmából szülőfalujában bemutatott szentmisén.

Az ünnepi pillanatokban Tempfli Imre egyháztörténész, egyházi író, stuttgarteri plébános Albrecht Dürer *Imádkozó kezek* című alkotására épített szentbeszédében elmondta: Vencser László életében is fontos szerepet játszottak a kezek, a pappá szentelése pillanatában éppúgy, mint azelőtt és azután a tanulás, majd a papi hivatás teljesítése alatt, a gyulafehérvári vicerektori munkájához kapcsolódó megvalósítások és az ausztriai igazgatói beosztásával járó sok szervezőmunka során. A szónok kitért arra is, hogy a papi élet áldozatokkal jár, s ezek közül Vencser László életében talán a szülőföld elhagyása volt a legnagyobb, de ő Istenbe kapaszkodva vállalta a nehézségeket, s noha immár huszonhat éve Ausztriában él, lélekben és tettekben szülőföldjén is jelen maradt.

A szentmise végén Csibi Krisztina, a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt., Magyarország Háza igazgatója – aki bukovinai székelyként és kisdorogiként a Bukovinai Székelyek Országos Szövetségét és a Kisdorogért Egyesületet is képviselte – elmondta: ismeretségük Vencser Lászlóval nem túl régi, de a kapcsolat közöttük talán több mint negyed évezredes. A bukovinai székelyek leszármazottaiként ugyanis a családjuk eredetét a név alapján a leírások Gyergyószékhez, közelebbről Gyergyóditróhoz kötik. „*Ez alapján őseink valaha akár ismerhették egymást, én szentül hiszem, hogy rokoni szálak is fűznek bennünket egymáshoz*” – mondta a díszvendég, majd tolmácsolta az ünnepeltnek Potápi Árpád János üzenetét. „*A szülőföld szeretete, a közöségért vállalt cselekedetek a megpróbáltatások idején, a nehézségben, bizonytalan időkben is megtántoríthatatlan hűség szemtanúi lehetünk, ha életén végignézzünk. Köszönjük a példát, köszönjük a döntés földi megtapasztalásait. Isten éltesse sokáig, köszönjük hűségét szolgálathoz, és hogy mintaként tekinthet Önre a jelen és a jövő generáció!*” – fogalmazott levelében a nemzetpolitikáért felelős államtitkár.

Szólláth Tibor, Hajdúnánás polgármestere az egész hajdúság, de főként a város üdvözlét hozta magával. „*Köszönöm azt az elmúlt években megtapasztalt odahajolást hozzánk, amellyel megtisztelt Tanár úr bennünket* – mondta a városvezető, majd így folytatta: – *Az a kötelék, amely száz évvel ezelőtt fonódott közöttünk, amikor a hajdúságba telepítettek erről a környékről több tízezer embert, és ebből nekünk Hajdúnánáson 3200-at sikerült befogadnunk és szeretetben ott tartanunk, az a kötelék a mai napig tart.*” Szavait Szólláth Tibor ezzel zárta: „*Köszönöm református magyarként is ezt a hetven évet és azt a negyvenhat évet, amelyet a papságban eltöltöttél.*”



Százhusz pap köszöntötte az ünnepeltet Ditróban

Azt kívánom, hogy maradj lámpás az erdélyi, a Kárpát-medencei és a diaszpórában élő magyar testvéreink számára!”

Puskás Elemér, Ditró polgármestere így fogalmazott: „*Van egy ember, akire mindig számíthatunk, és nem egyszerűen csak támaszkodhatunk a barátságára, hanem megerősítést is kaphatunk tőle a harcban éppúgy, mint a kétségeinkben. És szövetségest találunk benne mindig, ha össze kell esküdni a jóra. Vencser László, aki ennyi év után is rendületlen hittel és alázattal szolgálod az Egyházat, hazádat, népedet, szerető híveidet, kívánjuk, hogy a Jöisten adjon még erőt, egészséget, kitartást, az elkövetkezendő évekre is. Köszönjük, hogy vagy nekünk!*”

Puskás Elemér a község fennállásának 450. évfordulója előtt tisztelgő, az alkalomra készült képzőművészeti alkotással ajándékozta meg az ünnepeltet, majd a Gyulafehérvári Főegyházmegye volt gazdasági igazgatója, jelenlegi petrozsényi plébános, Szász János lépett a mikrofonhoz, és elmondta, hogy ő virág helyett egy ünnepi köttel jött a barátját köszönteni. Hogy miről is volt szó pontosan, azt már Szöcs Csaba, a kolozsvári Verbum Kiadó igazgatója fedte fel. E szerint a Szász János kezdeményezésére született, *Távol és közel* című könyvben paptársak, egykori tanítványok és barátok, Vencser László születési évére, 1947-re utalva összesen negyvenheten emlékek felidézésével, történetekkel, verssel, de még kottával is köszöntik az ünnepeltet. Az ajánlás és a negyvenhét szerző nevének felolvasása után Szöcs Csaba a megjelent ötszáz példányból átadott hetvenet a meglepett jubilánsnak.

Végezetül egy költemény is elhangzott a szerző Ferencz Imre papköltő jóvoltából, majd a ditrói egyházközpont adta át jókívánságait az egyháztanács nevében.

Vencser László arra kérte paptestvéreit, hogy – Sütő András szavaira utalva – legyenek égtartó emberek, ez ugyanis szerinte nemcsak a közszereplők feladata. „*Tartanunk kell az egeket, hogy ne omljanak híveinkre, népeinkre, nemzetünkre. Legyünk igazi égtartó emberek. Ne várjuk, hogy ezt helyettünk mások tegyék meg, hanem tegyük oda vállainkat, és ne engedjük az eget ránk omlani. Így találkozzunk itt Ditróban ebben a templomban, ha Isten éltet, négy év múlva, 2021. szeptember 13-án, aranyismém alkalmával, és hálálkodva mondassuk el majd: az omló egek nem borultak ránk, nem temettek maguk alá, mert mi teljesítettük feladatainkat*” – fogalmazott az ünnepelt.

Vencser László ilyen égtartó ember. Tapasztaljuk ezt Erdélyben és Ausztriában is. Ismételtelen minden jót kívánunk neki, hogy még sokáig égtartó és lámpás lehessen közöttünk!

Varga Gabriella

HÉT ÉVTIZED SZOLGÁLAT BELGIUMBAN

Pro Ecclesia Hungariae-díjat kapott Dobai Sándor

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Pro Ecclesia Hungariae-díjat adományozott Dobai Sándor atyának. A kitüntetést a testület nevében *Somorjai Ádám OSB* adta át július 23-án, Kónyban. A díjjal a püspöki konferencia elismerését fejezi ki azért a szolgálatért, amelyet élete folyamán Dobai Sándor atya a Katolikus Egyházért végzett.

Dobai Sándor a Benelux államok főlelkésze Liege-ben. Lelekipásztori megbízatását Liege főpásztorától kapta, kiterjesztve egész Belgiumra és Luxemburgra.

1927. március 7-én született Kónyban. Szülei fiatalon elhunytak, ezt követően nagyszüleinél, illetve nagybátyjánál nevelkedett. Elemi iskoláit szülőfalujában kezdte, majd a negyedik elemiől Győrbe került, a Czuczor Gergely Benecés Gimnáziumba, ahol nyolc évet töltött. Ötödikes gimnazista korában Apor Vilmos győri püspök felvette kispapnak a győri kissemináriumba.

A II. világháború végén, 1944 decemberében, szülőfaluja leventéivel együtt, gyalogosan Ausztriába vezényelték, majd St. Pöltenben bevagonírozták és Észak-Németországba szállították: Braunschweigben, Hamburgban, Cuxhavenben és Oldenburgban állomásoztak, ahol 18 évesen angol-amerikai hadifogságba esett. A Vatikáni Misszió megbízásából egy év után egy szerzetes pap mentette ki negyven társával – köztük tíz magyarral –, hogy aztán valamennyien továbbtanulhassanak. Lakatos Ferenc belgiumi magyar lelkész flamand nevelőszülőket szerzett neki. Szeminaristaként kijárt a liege-i magyarok egyletébe, amelynek irányításában is segített, így már 1948-ban elkezdődött szolgálata a liege-i magyarok körében. Eközben elvégezte a hat éves francia-flamand teológiát. A magyarok közül egyedül érte meg a pappá szentelést, amelyre 1952. július 20-án került sor Liege-ben, majd ettől kezdve a Liege-i Egyházmegye papja.



1973-ban lett a Benelux államok főlelkésze

1952-ben Merkhofs Jozef püspök Breszoban helyezte káplánnak, Liege külvárosába, egy vallon plébániára, mivel a liege-i magyar hadifoglyokból és családtagjaikból álló közösséget kicsinek találta. Kápláni teendői mellett magyar miséket tartott Liege-ben.

Mint idegen származású pap, két év után, 1954-ben Winterslagba került, egy 29 nemzet képviselőiből álló, 4000 lelkes plébániára, a flamand bányavidéken. Innen járt motorkerékpárral Liege-be, ahol havonta tartott magyar nyelvű misét az ott élő magyar híveknek.

1956-ban püspöke visszarendelte Liege-be, az éppen akkor érkező 6000 magyar menekült szolgálatára. 1965-ben átvette a hirtelen elhunyt Lakatos Ferenc atya szolgálatát is a Hasselti Egyházmegyében. 1973-ban ő lett a Benelux államok főlelkésze, majd magára vállalta a hívek szolgálatát Charleroi-ban, Namurban és Luxemburgban. Mintegy húsz éve őt egyházmegyében és kilenc városban tart rendszeresen magyar nyelvű miséket.

(MKPK Sajtószolgálat)

MAGYAR HAGYOMÁNYŐRZŐ NAP MÜNCHENBEN

Hároméves szünet után július 2-án, vasárnap új helyszínen, Vaterstettenben ismét helyet talált hagyományos népünnepélyünk, a „Júniális”. Több éven át Grünwaldban tartottuk ezt a rendezvényt, de a Hubertus utcai telken sajnos három éve e program lebonyolításának lehetősége megszűnt.

Az idei Júniális új neve Magyar Hagyományőrző Nap, és ennek az elnevezésnek megfelelően gazdagodott, sokszínűbb lett a tartalma és emelkedett a színvonala is.

A rendezvény szervezését Szarvas Erzsébet lelekipásztori munkatárs vállalta fel, aki a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. támogatásával és a Főkonzulátus védnöksége alatt sikeresen megoldotta ezt a sokrétű feladatot.

Jó érzés volt belépni a praktikus berendezett, óriási helyiségbe, amelynek egyik oldalán a kézműves foglalkozásokhoz előkészített asztalok sorakoztak. A budapesti Hagyományok Házából érkezett népi iparművészek szakértelemmel, türelemmel vezették be az érdeklődő gyerekeket a kosárfonás, gyékénybábukészítés és gyöngyfüzés rejtelmeibe.

A komoly koncentrációt és kézügyességet igénylő munka után a kicsik büszkén szaladtak szüleikhez, nagyszüleikhez kezükben lobogtatva a fonott kosárcákat, gyékényből készített huszárokat vagy bölcsőben ringatózó babákat. Sokan próbálkoztak fakanálfestéssel is.

Ugyancsak ezen a soron kínálták magyar iparművészek portékáikat: kékfestőből készült ruhákat, szatyrokat, kendőket, posztókalapokat és a különböző népviseletek ékszereit.

„Kicsi vagyok én, majd megnövök én” – hallatszott az egyik sarokból. Itt a legkisebbek mondókáztak Jánosi-Lindroos Caroline vezetésével.

A gyerekekre várt még egy meglepetés: a Lábita Színház. Az erdélyi Csernik Szende vidám mesélési stílusával és egyéni lábbabozásával nemcsak a kicsiket szórakoztatta, a felnőttek is nevetve figyelték a humoros előadást.

Délután két óra körül három tehetséges énekesnő, Izbéki Petronella, Drüen-Kiss Viktória és Peidl Katalin, ismert dalokat adott elő Morva Péter zongorakíséretével. Repertoárjukban volt népdal, operett és musical is. A legsikeresebb dal a „Hajmási Péter, Hajmási Pál” volt, amelyet a közönség is együtt énekelt a művésznőkkel.

A Hagyományőrző Napon a müncheni magyar gasztronómia is képviseltette magát. A jókedvről nem csak a jó bor gondoskodott, a Lelkes Banda nevéhez híven lelkesen húzta a talpalávalót.

Evés-ivás, táncolás és jókedvű baráti beszélgetések közepette észre sem vettük az idő múlását. Ezen a rendezvényen régi barátok, ismerősök újra találkozhattak, új barátságok, ismeretségek köthetettek.

Este hat óra körül a magyar és székely himnusz eléneklésével zárult a rendezvény.

Meyle Éva

a Münchener Magyar Iskola vezetője

Gyerekeknek

EGYSZERRE KÉT HELYEN

Biztosan Te is elképzelted már, milyen lenne az, ha egyszerre két helyen is jelen tudnál lenni. Elkezdődött az új tanév, reggeltől délutánig az iskolapadban ülsz. Ami egyáltalán nem haszontalan dolog, sőt, milyen jóleső érzés új ismeretekre, nagy tudásra szert tenni! De amikor én kisiskolás voltam, bizony eszembe jutott, hallgatva a tanító néni előadását az órán, hogy milyen jó lenne most valahol máshol lenni: még mindig a strandon, vagy csak otthon anyáékkal, esetleg a nagymamáék kertjében focizni. Persze tudtam, lehetetlen egyszerre két helyen lenni...

Vagy mégsem? Talán Te is hallottál már egy olasz kapucinus szerzetesről, aki a 19–20. században élt, és Isten csodás képességekkel ruházta fel, melyekkel a lelkek megmentését szolgálta. Ő volt Pietrelcinai Szent Pio, vagy ahogy mindenki ismeri: Pio atya. Egyházunk ebben a hónapban, szeptember 23-án tartja ünnepét. Vele történt meg az alábbi eset.

Fernando Damiani, egy uruguayi püspöki helynök, halálos beteg létére arra vágyott, hogy az olaszországi San Giovanni Rotondóban, Pio atya szolgálati helyén fejezhesse be földi életét. Oda is vitette magát. Pio atya azonban így fogadta:

– Nem! Az ön helye az egyházmegyéjében van!

Fiataloknak

JÉZUS A SZEKTÁK TANÍTÁSÁBAN (33.)

Az ember ősi időktől fogva törekszik a tudomány és a hit által feltárt világképek egyeztetésére.

A szakiskolákban és a mérnöki főiskolákon, egyetemeken nevelkedett ember sokszor könnyebben fogad el egy természettudományos nyelvbe öltöztetett rendszert, gondolatmenetet, mint a bölcséleti eszmefuttatásokat. A szcientológia ezt a szellemi légkört használja ki céljaira, amikor látszólag szabatos, tudományos nyelvet alkalmaz, és minden tételéről azt állítja, hogy tudományosan igazolva van. Hogy Hubbard írásaiban szinte semmi bizonyítékot sem hoz fel állításai igazolására, azt az átlag olvasó nem veszi észre, valamint azt sem, hogy a szcientológia a vallás és a tudomány közötti összhang megteremtésére kecsgetető, de téves utat kínál fel. Egyrészt összekeveri a vallást a mágiával. A válásos hit tárgya Isten, a láthatatlan Transzcendens Létező, aki örökre titok marad az ember előtt földi élete során. Azonban nem minden „titokzatos” valóság – például az emberi lélek, a szellemek, a maguk pszichikumával, a parapszichológia még kifürkészetlen területei – azonos az Istennel. Másrészt a szcientológia úgy állítja be a vallást és a világnézet alapvető kérdéseit, mintha ezeket redukálni lehetne a természettudományok szintjére.

A következő csapdát a szcientológia látszólagos szervezettsége és növekedése alkotja.

A dianetika és rajta keresztül a szcientológia egy jól szervezett és vezetett kö-

– Akkor legalább ígérje meg nekem, hogy halálomkor mellettem lesz! – kérte a beteg püspöki helynök.

Az atya egy pillanatra áhítatba merült, és így szólt:

– Jó, ezt megígérem!

1941-ben egy éjszaka Barberi érsek, Damiani atya felettése kopogást hallott az ajtaján. Egy ismeretlen kapucinus szólította meg: – Kérem, sürgősen menjen Damiani atyához, mert haldoklik!

Az érsek elsietett barátjához, akit épp ekkor ért utol egy súlyos szívroham. Damiani atya ennek ellenére, tiszta tudattal és áhítattal fogadta a Szent Útravalót, majd csendben, békésen elhunyt.

Nagy volt a körülötte lévők meglepetése, amikor az éjjeliszekrényén ceruzával írt, néhány szavas írást találtak: „Padre Pio eljött!”

E történet mellett azt is tudjuk, hogy Pio atya – a fenti esethez hasonlóan – meglátogatta börtönében Mindszenty József hercegprímást!

Bizony, a szentek életében ismert jelenség a bilokáció, az egyszerre két helyen való tartózkodás képessége. Azt azonban tudni, kell, hogy nem kedvük szerint idézték elő, hanem a Jóisten akaratából.

Kovács Péter

zösség látszatát nyújtja. Sokan nem, vagy csak későn veszik észre, hogy a szcientológia szervezettsége egy agresszív, sőt az emberi személyt eltipró gépezetet takar.

A dianetika számítógépes emberképe és ennek megfelelő kezelési módszere nemcsak az egyes személyekre alkalmazott terápiában, hanem közösségi kapcsolataiban is megnyilvánul. Megköveteli tagjaitól, hogy egymást állandóan ellenőrizzék; a dianetika módszereitől, előírásaitól való legcsekélyebb eltérést azonnal jelentsék. A hibákat pénzbírsággal és súlyosabb esetben a tagság megvonásával büntetik. Hubbard különösen is harcias azokkal szemben, akik támadják a szcientológiát. Ilyen esetben ellentámadásra szólítja fel a követőit. Elsősorban ne is a szcientológia ellen felhozott nehézségekre feleljenek, ajánlja munkatársainak, hanem az ellenfél bűneit kutassák ki és tárják fel. Szerinte ugyanis csak azért támadhatja valaki a szcientológiát, mert elnyomó; azaz olyan bűnei vannak, amelyekért a ma érvényben lévő törvények alapján börtönbe kerülhet. Ezt az agresszív magatartást a szcientológia etika követeli meg, amelynek fő elve a túlélés alapvető dinamikája, szükséglete: az élet vérzik, szenved és éhez. Ameddig tehát el nem érkezik az aranykor, joga van ahhoz, hogy lelője ellenségeit! Tehát itt található meg a szcientológia szociológiai szektás, agresszív, romboló magatartásának gyökereit.

János atya Londonból

FERENC PÁPA FOGADTA A NÉMET FOCICSAPATOT

Az augusztus 2-i általános kihallgatást megelőzően a pápa a vatikáni VI. Pál kihallgatási aula kistermében találkozott a német Borussia Mönchengladbach labdarúgócsapat tagjaival. Kifejezte háláját azért a baráti kapcsolatért, amely a német klub és a vatikáni alkalmazottak sportszervezete között jött létre. Az utóbbi években számos találkozót tartottak Mönchengladbachban és Rómában. „A csikóknak is nevezett Borussia Mönchengladbach kiemelkedik abból a szempontból, hogy mindig »emberszabá-

sú« volt és előtérbe helyezi a családokat» – hangsúlyozta a pápa köszöntésében.

„Jó látni, hogy családok töltik meg a stadionotokat és hogy a különböző sportprogramok és kezdeményezések hogyan zajlanak annak érdekében, hogy segítsék a fiatalokat, különösen azokat, akik hátrányos helyzetűek. Arra hívlak benneteket, hogy folytassátok elkötelezettségeteket, mint a jó és a béke sportolói, akikre a világnak ma nagy szüksége van.” Végül Ferenc pápa az Úr oltalmába ajánlotta a focistákat, családjaikat és szeretteiket. □

ÖTVENÉVES A MONTREALI GYÖNGYÖSBOKRÉTA TÁNCCEGYÜTTES

Fennállásának ötvenedik évfordulóját ünnepelte a Gyöngyösbokréta együttes június 3-án a kanadai város McGill Egyetem Moyse Hall színháztermében, ahol nemcsak az együttes három korcsoportja lépett színpadra, hanem régi táncosok is visszatértek az elmúlt évtizedek egy-egy sikerszámát feleleveníteni.

A Gyöngyösbokréta táncsoport 1966–1967-ben alakult a montreali Magyarok Nagyasszonya Plébánia közösségében. Az együttes inspirációját Kodály Zoltán híres idézete fejezi ki legjobban: „Kultúrát nem lehet örökölni. Az elődök kultúrája egy-kettőre elpárolog, ha minden nemzedék újra meg újra meg nem szerzi magának.”

Ezt a „visszaszerzési” munkát a Bokréta becézett Gyöngyösbokréta tánccegyüttes már fél évszázada kitűnően folytatja, jelenleg Dreisziger Kálmán vezetésével. Az ünnepi estén jelen volt a 93 éves Farkas Mária, aki alapítója és 1987-ig vezetője volt a táncsoportnak.

Az előadás hat évestől hatvanévesig négy nemzedék lépett fel, de valójában öt csoportot látott a közönség: a gyerekeket, az ificsoprotot, a felnőtteket – és a visszatérő régi táncosokat, akik a Gyöngyösbokréta két különböző korszakából elevenítettek fel egy-egy műsorszámot.

A gyereksoprot javarészt erdélyi származású, így nem véletlen, hogy a gyerekek felsíki játékokat és táncokat mutattak be. Az ificsoprot viszonylag új, hiszen csupán két éve létezik – a 12 kanadai magyar táncsoport közül alig három-négynek van ificsoprotja, mert a hagyomány átadása általában a tizenéveseknél szakad meg. Az ifik a Szeged kör-



Kanada egyik legnívósabb néptáncsoportja

nyéki falvak és tanyavilág régies táncát, az oláhost mutatták be.

A Bokréta felnőtt táncosai Észak-Amerika egyik legszínvonalasabb csoportja; az ő repertoárjuk képezte az előadás java részét, Erdélyt állítva a középpontba. Mezőségi, székely és kalotaszegi táncokat vittek színpadra, valamint a szászcsávási cigányok virtuóz táncát, illetve megjelent a magyarországi hagyomány is: ugrós, kanásztánc, üveges és csárdás a Mezőföldről.

Az estét a Bokréta örökzöld sikerszáma, a Szatmári Táncok zárta, méghozzá egy meglepetéssel: a nyolc pár visszatérő régi táncoshoz még hat pár csatlakozott a felnőtt csoportból, így 28 táncos ünnepelte szatmári táncokkal a Bokréta 50. évfordulóját.

Magyarok Nagyasszonya Plébánia, Montreal

MÜNCHENI MINISTRÁNSOK LELKI HÉTVÉGÉJE

Július 7-én, pénteken délután gyülekeztünk a müncheni főpályaudvaron, hogy útnak induljunk lelki hétvégénk Teisendorfba. Hosszú, kalandos vonatozás után megérkeztünk úti célunkhoz. Teisendorfban rosenheimi ministránstársunk és János atya várt minket. Elfoglaltuk szobáinkat, majd vacsoráznunk. Vacsora után a játszótéren játszottunk és társalogtunk. Amikor beesteledt, mindenki nyugovóra tért.

Másnap reggeli után lelki program várt minket. A magyar szentek életét ismételtük át, illetve megismertük Szent Gellért életét. Rövid szünet után kettő osztottuk a csoportot. A kicsiknek János atya elmesélte, hogy Jézus hogyan csendesíti le a vihart a Genezáreti tavon, majd a kicsik ehhez a bibliai részhez kapcsolódó színezőt színezték ki. A nagyok Erzsébettel két tesztet oldottak meg, hogy összemérjék tudásukat. Az egyik a szentek életéhez kapcsolódott, a másik egy általános bibliai teszt volt.

Mielőtt ebédelni mentünk, még gyakoroltuk az énekeket a vasárnapi szentmisére.

Ebéd után fürödni indultunk a csodálatos környezetben elterülő Höglwörther-tóhoz. Fürdés és napozás után fagyiztunk, majd meglepetésként a tó partján lévő ko-



A Höglwörther-tónál

lostort. Vacsorára visszamentünk szállodánkba. Vacsora után átismételtük az énekeket és a nagyok gyakorolták a könyörgéseket és a szentleckét a vasárnap délelőtti szentmisére. Természetesen szombatn este még játékokra is maradt időnk.

Vasárnap reggel összehajtottunk, majd reggeli után szentmisén vettünk részt. A vonatunk indulásáig még maradt időnk egy kis játékokra is. Nagyon gyorsan eltelt ez a hétvége. Reméljük, jövőre is részt vehetünk János atyával és Erzsébettel egy ilyen szép, vidám, élményekben gazdag hétvégén.

Olah Carla és Schwarzkopf Isabel müncheni ministránso



A lelki hétvégén új ismeretekkel is gazdagodtak a gyermekek

HÁBORÚ ÉS BÉKE

„Békeviselt nemzedék”, mondják a mi generációnkra, amely a II. világháború után született, szemben apáinkkal, akik életén minden szörnyűségével végigsöpört a háború. Nem szeretném persze ki-sajátítani ezt a címkét, hátha más generációk is igényt tartanak rá: legalább ebből ne legyen háborúság, amelynek ugyanis rendre az az alaphelyzete, hogy valaki(k) ki akar(nak) sajátítani valamit, amire más is igényt tart. Legyen ez a valami „életér” vagy hatalom, politikai vagy gazdasági befolyás, „üdvösség” vagy „szabadság”, esetleg maga a világ-béke. Kifoghatatlannak mutatkozik az emberiség az öngazoló magyarázatokból, amikor a maga „szent háborúját” próbálja megmagyarázni.

Mindez talán arról jutott eszembe, hogy szeptember 1-jén lesz hetvennyolc éve annak, hogy Németország megtámadta Lengyelországot. Történelemből azt tanultam, hogy ekkor, ezzel kezdődött a második világháború. De biztos ez? Ekkor és ezzel kezdődött? És amikor egy évvel korábban Csehszlovákiába hatoltak be, az még nem háború volt? Az még tulajdonképpen a béke időszak, egyik eseménye volt? Mitől háború a háború? Talán attól, hogy a megtámadott ellenállást tanúsít? Eme logika szerint azt kellene mondanunk, hogy – hetek alatt megtört – ellenállásával tulajdonképpen Lengyelország kezdte volna a háborút...

Magyarország német megszállása a béke körébe tartozik tehát: merthogy nem volt ellenállás. Körös-körül háború, itt egy kis szigetnyi béke a térben és időben. Az erőszakoskodó orosz katonák – ezek szerint – a béke fogalmának ernyője alá tartoznak, ha áldozata az élete védelmében nem állt neki ellen. A koncentrációs táborok foglyai (akár a németek, akár az oroszok vagy bármely más náció hozza létre a légereket) békés intézmények lettek volna csak azért, mert a szerencsétlenek nem tudtak vagy nem mertek ellenállni?

Mikor kezdődik és meddig tart a háború? Az agresszióval való ellenállástól az ellenállás feladásáig? Úgy tűnik, sokan így gondolják. Amíg valahol valakik túrik az elnyomást, az agressziót, addig nem szólnak róluk haditudósítások. És ha megtörik az ellenállás, akkor véget ér a szörnyű háború? A vérbosszú, az emberek elhurcolása, a megtorlás ezerféle leleményes módzata már nem része a háborúnak? A következő háború magvát elvető Trianon már nem tartozott a háborúhoz?

Úgy látszik, nem is olyan könnyű meghatározni, mi a háború. Matematikus barátom magyarázta egyszer, hogy ők a „véges” fogalmát úgy próbálják értelmezni, hogy előbb meghatározzák a „végtelent”. Lehet, hogy ez segítene? Lehet, hogy a háború meghatározásában – határok közé szorításában: nemcsak a fogalomnak, hanem az általa megragadni kívánt jelenségnek is – a békéből kellene kiindulni?

A béke – legalábbis így hitték a régi görögök – a határsértésig tart. Amíg az egyes ember át nem lépi a maga határait. Amíg nem akar többet, mint ami megilleti. Amíg nem tartja magát magasabb rendűnek másoknál. Így hitték a régi görögök, de ehhez hasonló a keresztény tanítás is. (Akkor is, ha a kereszténység nevében is viseltek háborút, és öltek embert.) A béke valószínűleg az ember benső azonossága, ha ez megbomlik, már nincs béke, ha hallgatnak is még a fegyverek.

Békeviseltnek mondott nemzedék tagjaként be kell látnom, nem a béke viselt meg engem és minket, hanem csak az itt éppen ki nem robbant háború majdnem folyamatos békétlensége. Beleértve a belőlem forrászót is.

Szóval korántsem lehetünk biztosak benne – még abban sem –, hogy öt és fél évvel később, 1945 tavaszán valóban véget is ért az a bizonyos háború.

Kipke Tamás

AZ ÚR VEZETETT...

A Szovjetunió kényeszer munkatáborairól – ki-váltképpen a Nobel-díjas orosz író, Alexander Solzsenyicin: Gulág Szigetcsoport című dokumentumkötete óta – sok könyv jelent meg. Az amerikai Shenandoahból származó Walter Ciszek jezsuita atya kötete azért különleges ezek sorában, mert ő nem csupán túlélte a gulág borzalmaival, hanem saját maga választotta sorsát, azaz felszentelését követően arra törekedett, hogy előljárói a Szovjetunióba küldjék missziós céllal. Ez részben sikerült is neki, habár minden másként alakult, mint gondolta...

Walter Ciszek szülei a XIX. század legvégén Lengyelországból vándoroltak be a New Yorktól Nyugatra fekvő Pennsylvania államba, és fiuk is ott született 1904-ben. A mélyen vallásos családi háttér – némi kitérőkkel – jó indíttatás volt a papi pályára felé. 24 évesen belépett a jezsuita rendbe, és hamarosan jelentkezett a XI. Piusz pápa által kezdeményezett orosz misszióba. Így a teológiát is Rómában végezte. Hogy felkészüljön hittérítő munkájára, felvette a Vlagyimir nevet és megtanult a keleti rítus szerint misézni. Felszentelése után azonban a Vatikán már nem küldhetett papokat a Szovjetunióba, ezért előljárói egy kelet-lengyelországi kisvárosba, Albertynbe helyezték, ahol a jezsuiták görögkatolikus missziót működtettek.

A világháború kitérését követően, 1939 őszén a Vörös Hadsereg lerohanta Lengyelország keleti felét, így Albertyn is szovjet fennhatóság alá került. Ciszek atya ekkor kiváló lehetőséget látott arra, hogy még Rómából ismert jezsuita rendtársával, Viktor Nesztrovvval együtt szovjet földre léphessen és ott lekipásztori szolgálatot végezzen. Rendfőnöke engedélyével civil ruhát öltve elkísérték az Urál hegységbe tartó



A kötet borítója

munkásbrigádokat. A nehéz testi munkával idővel megbirkóztak mindketten, azonban miután Németország hadba lépett a Szovjetunió ellen, megindult a hajsz a állítólagos kémek ellen, és a titkosrendőrség hamarosan letartóztatta mindkét jezsuita szerzetest. Előbb az Urál menti Tyoplaja Gora börtönében, majd a hírhedt moszkvai Lubjankában vallatták őket a legbestialisabb módszerekkel. Öt-estendei sorozatos kínzások után Ciszek atyát 15 évi szibériai kényszer-munkatáborra ítélték.

Vincze András

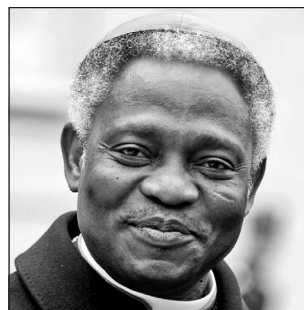
A KÖZÉLET RÁKBETEGSÉGE

Ennek a társadalmi járványnak szomorúan ősi voltát jelzi, hogy általában minden modern nyelvben régi latin szóból eredő névvel nevezik: korrupció, vagyis romlás, rontás.

Az Egyház szociális tanításában, Ferenc pápa gondolkodásában minden eddigénél nagyobb hangsúlyt kapnak olyan kérdések, amelyek a modern világban különösen fontosakká váltak. Ilyen például a teremtett világ, a természeti környezet védelme és a korrupció rákfenéje elleni küzdelem. A pápák közül elsőként enciklikát, tanító körlevelet adott ki a környezetvédelem erkölcsi kötelességéről, társadalmi felelősségéről, és szinte nem múlik el hét, hogy szóvá ne tegye beszédeiben a korrupció minden formája elleni küzdelem kötelességét.

Egyáltalán nem meglepő hát, hogy Peter Turkson bíboros most megjelent korrupcióellenes könyvéhez a pápa írta a tartal-

mas, nem csak udvarias előszót. Turkson bíboros egyik közvetlen munkatársa a Szentatyának. Korábban az afrikai Cape Coast érseke és a ghánai püspöki konferencia elnöke volt. Aztán az Igazságosság és Béke Pápai Tanács elnöke lett, 2016



Peter Turkson bíboros

óta pedig az ember teljes fejlődését szolgáló vatikáni főhivatal vezetője. Könyvének társszerzője Vittorio Alberti olasz professzor, a kongregáció munkatársa. A könyv szerzői megállapítják többek között, hogy a korrupció olyan gondolkodásmódból és beállítottságból ered, mely megakadályozza spirituális fejlődését. Mert a pénzben, va-

Sorsának alakulásáról részletesen „Istennel Oroszországban” című könyvében számolt be, miután – szinte csodával határos módon – 1963 októberében az Egyesült Államokban letartóztatott két szovjet kém ellenében kicserélték. A budapesti Jezsuita Kiadó gondozásában nemrég megjelent második – és mint ebben hangsúlyozza –, szívéhez jóval közelebb álló „Az Úr vezetett engem – a hit erejével a Szovjetunióban” című könyvében a vele történt események folyamata inkább a háttérben jelenik meg, hogy meggyőző választ tudjon adni arra a sokak által feltett kérdésre: hogyan tudta túlélni? Ciszek atya magyarázatként az isteni gondviselést hozza fel, amelynek a gulágban átélte súlyos megpróbáltatások ellenére is töretlenül tudatában volt. Ez erőt adott neki és így még azokat is gyámolítani tudta, akik végleg elvesztették a reményt. Mint írja: „Az életnek és szeretetének olyan megértésére vezetett Isten a hosszú évek elszigeteltségén és szenvedésén keresztül, amelyet csak azok képesek mélységében fel-fogni, akik megtapasztalták.” Második könyvével az 1984-ben elhunyt szerző az általa átélte szenvedések és keserőségek leírásával megrázóan őszinte lelki tanítást nyújt olvasóinak. Így szinte magától értetődik, hogy a Vatikánban már tervbe vették boldoggá avatását.

Vincze András

FOGOLYNAPLÓ

A hadifoglyok sokáig hallgattak. Nem volt tanácsos a szovjet légereken megélt borzalmakról beszélni. Ráadásul – most már a visszaemlékezésekből tudjuk – szabaduláskor figyelmeztették őket: ha nem akarnak visszakérülni, jobb, ha nem mondják el senkinek, mit tapasztaltak a „baráti” országban. Az utóbbi időben megjelent visszaemlékezések szerzői, az egykori foglyok arról is beszámolnak: nem nézték jó szemmel, ha valaki feljegyzéseket készít. Ezért is kész csoda, hogy volt, aki naplót írt és a füzeteket sikerült hazamenekítenie.

„Szokoro damoj!” – Gyorsan haza! – ezzel a címmel jelent meg a Szoboszlai György főhadnagy, felsőnyárádi katolikus kántortanító hadifogolynaplóját bemutató kötet. A két szerkesztő, Kornyané Szoboszlai Ágnes, Szoboszlai György lánya és Kornya István, a naplóíró unokája a kötet előszavában írják, hogy a családi kincsért tették közzé, mert úgy gondolják, a téma kutatóin kívül azok számára is érdekes olvasmány lehet, akiknek a szülei, nagyszülei a II. világháború után szintén szovjet hadifogságba kerültek.

Ez a napló a hadifogság eseményeinek pontos, hiteles rögzítésén túl is érdekes olvasmány. Szoboszlai György beszámol például arról, milyen témákkal foglalkoztak a maguk szervezte „szabad egyetemi” előadásokon. „Úgy veszem észre, hogy magyarjaink engem is nagyon szeretnek. Jó ez, mert látom, hogy a nagy tömeg még józanul gondolkodik. Tanulni akar és a fogság utáni életét új alapokon akarja kezdeni, vagy folytatni” – írta 1947. március 16-án. A „józan gondolkodás” megőrzését szolgálta a naplóírás is. Gyűjtött, lejegyzett minden adatot, neveket, életrajzi adatokat, tényeket és álmokat.

A kötet illusztrációi között megtaláljuk például a saját készítésű és díszítésű csajka, valamint a töltényhüvelyből készült véső fotóját, a megőrzött levelek, hivatalos iratok másolatát, az egyik fogolytársával írt Fenn az égen... kezdetű dal kottáját, a műsoros estek forgatókönyvét, a Csákányi Lászlónak készített dohányos „dózni” tervét... Igen, a neves színművész szintén ott raboskodott.

Csákányi László az 1988-ban megjelent életrajzi kötetében beszélt ugyan a fogságban töltött évekről, de nem sokat mondott. Talán a művész örök derűjével is magyarázható, hogy a szerző, Kárpáti György hadifogsággal kapcsolatos kérdésére válaszolva így fogalmazott: „Dolgoztam bányában, téglagyárban, repülőgépgyárban. Voltam Taganrogban, az Azov-tenger partján, a Moszkva melletti Tusinóban és Nizsnij Novgorodban, a mai Gorkijban. Színtársulatot is szerveztem, előadásokat is tartottunk, szóval a négy év alatt nem jöttem ki teljesen a gyakorlatból...”

Szoboszlai György többször is ír ezekről az előadásokról, melyeken „Csákányi képezi a súlypontot”, „Csákányi tündökölt megint” vagy csak „egészen jó volt”. A naplóból tudható, hogy a művész a karácsonyi ünnepeken Ady-verset szavalt, a Bányász-estre emlékeztetből rekonstruálta a „Két ember a bányában” című darabot, és ő játszotta az egyik szerepet is, egy másik műsoros esten nótákat énekelt, a „Barangolás a magyar földön” című összeállítását a naplóírónak különösen tetszett. A villámréfákban komédiázó művész „bemondásait” is megőrizte a napló.

Érdemes elolvasni.

Rosdy Pál

Filip Gabriella

ÚJSÁGÍRÓKÉNT EGY SZABAD EURÓPÁÉRT

Beszélgetés Vincze Andrásal

Budapesten született, a hatvanas években került szüleiivel Belgiumba. Brüsszelben diplomázott. Újságírói pályája Kölnben kezdődött, majd Münchenben a Szabad Európa Rádióval folytatódott. Évtizedek óta munkatársa az Életünknek.

– Mikor és hol születél, hol telt a gyermekkorod?

– Budapesten születtem, a legvadabb Rákosi-korszakban, de szerencsére miniket nem telepítettek ki. Így visszaemlékezve derűs, békés gyerekkorom volt. Nagymamám velünk lakott, ő foglalkozott a legtöbbet velem, végtelen szeretetre méltó teremtés volt, akire kegyelettel gondolok vissza. Ma is fájó pont számomra, hogy halála előtt, de még a temetésén sem lehettem jelen, mert szüleim olyan helyen dolgoztak akkoriban, ahonnan nem lehetett a kommunista Magyarországra utazni.

– Hogyan és mikor kerültél külföldre?

– Iskoláimat Budapesten kezdtem, majd a hatvanas évek közepén szüleimmel Belgiumba kerültem, mert apám, aki egy amerikai céget képviselt Magyarországon, úgy érezte, hogy aligha lehet zaklatástól mentesen a cégtől Pesten nyugdíjba menni, ezért döntött úgy, hogy anyámmal és velem Brüsszelbe megy, ahol vállalatának európai központja volt. Noha számítása nem vált be, mert az amerikai cég attól tartva, hogy disszidálása ártalmas lehet kelet-európai kapcsolatai számára, azonnal felmondott neki, de egy régi barát révén, már a Brüsszelbe érkezésünk utáni hónapban bekerült egy kanadai-belga gyógyszeripari gyárba, ahol rövidesen a kutatási osztály vezetője lett. Én Brüsszelben folytattam a tanulmányaimat, mégpedig a német követség gimnáziumában, mert már jól tudtam németül és angolul, franciául kevésbé, úgyhogy azt ott igyekeztem behozni. Szüleim azonban úgy vélték, hogy a magyar nyelv megőrzése végett jobb lenne, ha a Nürnbergtől keletre fekvő Burg-Kastlban működő magyar gimnáziumban fejezném be a tanulmányaimat, így ott érettségiztem.

– Hol jártál egyetemre, és milyen szakon diplomáztál?



Évtizedek óta az Életünk szerzője

– Előbb a leuveni katolikus egyetem orvosi fakultására iratkoztam be, ugyanis orvos szerettem volna lenni, azonban az első évben rájöttem, hogy nem ez az én igaz hivatásom, és akkor egyetemet és irányt változtattam, úgyhogy a brüsszeli egyetemen szereztem politológiából diplomát és mellékszakként felvettem az újságírást, ami idővel a foglalkozásom is lett.

– Amikor lediplomáztál, sikerült újságíróként elhelyezkedni Belgiumban?

– Szó sem volt erről. 1975-ben diplomáztam, és azonnal behívtak a katonasághoz, mert belga állampolgár voltam. Nem akartam tartalékos tiszt lenni, noha egyetemi végzettségem révén erre módomban lett volna, de akkor másfél évet kellett volna a mundérban eltölteni, szimpla bakaként csak 11 hónapot szolgáltam. Egységünk a NATO keretében a kölni repülőtér közelében állomásozott, így többször is bementem Kölnbe. Egy alkalommal egy volt kastli osztálytársammal futottam össze, aki akkor már Németország Európa adójánál, a Deutsche Wellnél dolgozott, és az ő tanácsára, még mint katona elkezdtem előbb a francia adásokba külső munkatársként bedolgozni, majd a leszerelése után állományba vett a rádió magyar

szerkesztősége, így végleg Kölnben maradtam.

– De nem maradtál sokáig Kölnben, mert hamarosan átkerültél Münchenbe a Szabad Európa Rádióhoz. Nem érezted jól magad a kölni rádiónál?

– Alapvető különbség volt a két rádió között. Míg Kölnben jórészt központi anyagból dolgoztunk és csak ritkán nyílt lehetőségünk saját gondolataink közzétételére, addig Münchenben magunk szerkesztettük műsorainkat és távolról sem fordítóként voltunk alkalmazva. Igaz, én az első években a Magyar Hírosztályra kerültem, ami igen jó iskola volt a szabatos fogalmazás és a pontos munka szempontjából. A Szabad Európa Rádió hajnaltól éjfélig folyamatos műsort sugárzott, óránként tízperces hírekkel, ami a gyakorlatban azt jelentette, hogy a nemzetközi hírügynökségek anyagából nekünk, hírszerkesztőknek kellett kiválasztani a magyar hallgató számára fontos jelentéseket, ezeket magyarra fordítva lediktáltuk egy titkárnőnek, majd a gépelt anyagot átnézte a felelős szerkesztő és néha belejavítva továbbadta a hírolvasónak.

– A Szabad Európa Rádió különleges szerepet játszott a rendszerváltás előtt, mert alighanem a legfontosabb független nyugati hírforrás volt a kommunista párt által irányított médiával szemben. Munkatársait ezért a hatalom ellenségnek tartotta. A megfélemlítések között még attól sem riadt vissza, hogy ügynök



A Szabad Európa Rádió épülete Münchenben

kei révén a rádió kantinejének sótartóit méreggel tegye tele.

– Ez a mérgezési kísérlet szerencsére dugába dőlt, de akkor én még nem voltam Münchenben. Arra viszont ma is jól emlékszem, hogy egy román kollégámat, aki velem egy házban lakott, többször is megfenyegették, és miután a kuttyáját holtan találta, úgy döntött, hogy nem várja meg, míg vele is végeznek Bukarest ügynökei, hanem távozott Münchenből, és nevét megváltoztatva Amerikában telepedett le. Tény, hogy a legtöbb műsor-szerkesztő nem a valódi nevét használta, mert így remélte, hogy megkímélheti a Kárpát-medencében élő rokonait a hatóságok kellemetlenkedésétől, illetve megtorló intézkedéseitől. Mivel én éveken át a hírosztályon dolgoztam, nevem sem szerepelt az adásokban, így talán el is kerültem a budapesti belügy érdeklődését.

– Hogyan és mikor kerültél kapcsolatba az Életünkkel?

– Ez már akkor történt, amikor átkerültem a műsorszerkesztőségbe. Ott már természetesen mikrofon előtt szerepeltem. Makvári György néven jelentkeztem, ugyanis második keresztnévem György, nagyanyám második férjének neve Aichelburg volt – ezt fordítottam magyarra. Egy szobába kerültem Frank Miklós atyával, a katolikus műsorok szerkesztőjével. Hamarosan össze is barátkoztunk, ami komoly megtiszteltetés volt számomra. Egy napon megkérdezte, hogy nem írnek-e időnként a havonta Münchenben megjelenő katolikus lap, az Életünk számára egy-egy cikket. Ebből az „időnként”-ből idővel rendszeresség lett. A rádió azóta már rég megszűnt, Frank Miklós is távozott az állami Bajor Rádióba, ahol kiváltképpen az interkulturális kérdésekkel foglalkoztam, míg nyugdíjba nem mentem, de töretlenül küldöm hónapról hónapra cikkeimet az Életünk számára, no meg tudósítom a budapesti InfoRádiót Németországból.

Cz. B.

VISSZAPILLANTÁS

Hetvenéves a stuttgarti Szent Gellért Egyházközség

Annyiszor bebizonyosodott már, hogy a történelem Ura megtalálja a percet és az órát, a helyet és a személyeket, ha valami nagyszerűt akar alkotni. Az idő tükre, mint egy jól működő visszapillantó, elengedhetetlen segédeszköz, hetven év távlatába tekint, közeli és távoli eseményeket értelmez. A folyamat, amelyről véleményt alkotok, saját egyházközségem sorsa, élete, jelene és múltja. Május 19-től háromnapos rendezvényesorozat keretében, élőben folyt a visszapillantás a stuttgarti Szent Gellért Egyházközség berkeiben.

Sokan sokfélen emlékeztek. Természetesen a visszatekintés mellett fontos volt az ünnep tudatos megélése, az a keret, amelyben mindenki megtalálta azt a módot, amely legjobban kifejezte az érzést, a hálát és az összetartozás örömét.

Hét évtized nem több mint egy emberöltő, gondolhatnánk joggal. De milyen feltételek mellett, milyen áldozatok árán, milyen szándékkal, körülmények között, milyen távlatokkal indult el a württembergi magyarok lelki gondozása? A jubileumi ünnepség kezdő akkordjaként szentmise és a közösség történetét bemutató plakátok bemutatására került sor. Tizenhat lepergett oldalon a hetven év számomra is óriásira tágult. Benne szövegrészek, képkockák, arcok, portrék, világ- és egyháztörténelem, diktatúrák, békés időszakok, rehabilitáció, személyes életutak, menekülések, változások sora, amit mi magunk is előidéztünk azáltal, hogy akarva-akaratlanul elhagytuk az óhazát. Itt az idegenben talán sokan meglepődtek, amikor megtörtént a gondviselés első csodája és egy magyar lelkipásztor kézen fogott minket, éppen úgy, mint otthon.

Százezernyi megtett kilométer, bejárt út, értékes gondolat, vigasztaló szó, fel-

tett kérdés, feledhetetlen látogatás, szentségek közvetítése, kezdeményezések sora. Viszonzásul mindezért vajmi kevés, talán köszönetképpen hálás kézfogások, a tudat, hogy az idegenben eltöltött missziós munka duplán ér, mint a dal, amelyről úgy tartják, kétszeresen imádkozik, aki énekelve teszi. Mert az elhivatottságnak megannyi lehetősége, számos helyszíne, egyszerre több temploma, közössége is lehet, ha időt és energiát félvállal helyett széles akarattal megáldva párosít a lelkész.

S lám, az Egyház megtartó ereje, a lelkiség ezer nyelve ott van a szombati élménybeszámoló mindegyikében. Ugyanarról beszélünk, mégis másként. Nincs két egyforma részegyházközség, még akkor sem, ha mindenütt ugyanazokkal a gondokkal küzdünk. A Lélek az, amely mindenütt ugyanaz. A Lélek, amely összetart, legyen az foci vagy asztaliteniszbajnokság, néptánc, cserkészprodukció, ősi magyar harcművészet, dal vagy vers.

Egész napos terített asztal mellett volt elegendő alkalom beszélgetésre, örömteli találkozásra. Ételről-italról gondoskodó szorgos kezek reggeltől estig folya-

matosan dolgoztak. A szombati nap kiragadott eseményei, a korai óráktól késő estig kellemes mederbe terelték a hangulatot. Nem siettünk sehová, mert úgy éreztük, most érkezünk meg igazán.

A vasárnap reggeli főrefényben miénk volt a tér, a vidám bolhapiac, az ilycsiklandó illatok, hangos zsbongás és jókedv, de a pátosz, az emelkedett hangulat, a hódoló gyermekesereg, a zarándokok éneke, a délben kezdődő ünnepi szentmise és Veres András püspök meleg szavai is.

Nincs különbség Magyarország, a határokon túli magyarság, vagy Nyugat-Európa magyar keresztényeinek szentmiséje között, lehet a zene nyelve modern vagy hagyományos, liturgiánk közös és a hit ereje határtalan. Ez már a dél-utáni fórum üzenete. Az egyházi ügyekért felelős államtitkár, Soltész Miklós profetikusan és önelemező, Európa sorsát illetően nincsenek kétségei. Mindegy, milyen összefüggésben gondolkodunk, egyén, család vagy nemzet, járható út, esély a túlélésre egyedül csak a hit lehet.

Végzős, amely az ünnepi hétvége mottója is lehetne, kapaszkodó egy bizonytalanul változó világban.

Ismerve a múltat, talán bátrabban és határozottabban pillantunk ezután a jövő felé is. Tesszük ezt abban a reményben, hogy a folytonosság még jó ideig megtart minket a Szent Gellért Egyházközségben, a Jóisten gondviselésétől tenyerén...

Schultheis Éva

AZ EGYHÁZMEGYE...

(Folytatás az 1. oldalról)

A köszöntések után az egyházmegye papsága az új püspök elé járult és kézfo-gással fejezte ki tiszteletét, illetve a papszenteléskor tett engedelmisségi ígérletét püspöke iránt.

A szentbeszédet Székely János már mint szombathelyi megyéspüspök mondta. „Szent II. János Pál pápa a Szombathelyi Egyházmegyét a vértanúk földjének, a szentek földjének nevezte. Ugyanezzel a tisztelettel, kegyelettel, hálával lépek én is ennek az egyházmegyének a földjére. Hálás vagyok azért, hogy Ferenc pápa egy olyan egyházmegye szolgálatát bízta rám, ahol a hit, a múlt értékeihez való ragaszkodás, a táj szépsége, az itt élőknek – vasiaknak és zalaiaknak – mély embersége ezt a tájat lelkiekben, szellemi értékekben, az életszentség nagy példáiban gazdaggá tette” – mondta Székely János.

A főpásztor kiemelte: „Püspöki szolgálatomban minden erőmmel azon leszek, hogy az egyházmegye lelki megújulását szolgáljam. Európa és benne magyar nemzetünk, sok szempontból egy belső, spirituális válságon megy át. Egyre kevesebb a házasság, egyre kevesebb gyermek születik, egyre több olyan ember van, aki alig tud valamiért lelkesedni, valamiért őszintén örülni. Ennek a válságnak a legfőbb oka, hogy sokan a nyugati világban elszakadtak a Teremtőtől, az élet forrásától. Azon leszek, hogy minél többeket segítsek vissza ehhez az életető forráshoz.”

(Szombathelyi Egyházmegye)

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu/miserend>

ANGLIA:

London: Ft. Csicsó János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com Misézó helyek: London, South Croydon, Bristol, Luton, Cambridge; www.magyarokatolikusok.co.uk. Bővebb információ a Facebookon, a Katolikus szentmisék Londonban cím alatt.

Észak-Anglia:

Az észak-angliai magyar lelképásztorok átmenetileg szünetel. Lelképásztori ügyekben, kérem, vegyék fel a kapcsolatot a londoni Főlelkészszéggel.

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész és P. Szomszéd Tamás SJ, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, tel.: 0043-1/526 49 72; fax: 0043-1/526 49 72 25. Misézó helyek: Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7., Bécsújhely, Domplatz 1 (Szent Katalin-kápolna), minden hónap utolsó vasárnapján 17.00-kor; E-mail: bmke@katolikus.at, <http://www.katolikus.at>; Baden, minden hónap második vasárnapján 16.30-kor, Leesdorfer Haupt Str. 74., 2500-Baden.

Pázmáneum: Ft. Varga János rektor, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, tel.: 0043-1/3191403-18, e-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com, előesti szentmise: szombatnapként 17.00-kor. <http://www.pazmaneum.katolikus.hu>

Burgenland/Alsóőr: Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, tel.: 0043-3352/34108. Misézó helyek: Alsóőr, vasárnaponként 9.45-kor, Felsőőr, vasárnaponként 8.30-kor. Felsőpulya, hó 1. vasárnapján 8.45-kor. Alsópulya, hó 1. és 3. vasárnapján 18/19 órákor.

Eisenstadt/Kismarton: Ft. Pál László. Szentmise minden hó 3. vasárnapján 11.00-kor, Franziskaner Kirche, Haydngasse 31, A-7000 Eisenstadt.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, tel.: 0043-316/68 21 2421, otto.molnar@laposte.net; és Ft. Holló István, tel.: 0043-676/8742 6711, e-mail: istvan.hollo@graz-seckau.at; szentmise minden vasárnap 17.00 órákor. Kalvarienberg-Kirche, Kalvarienbergstr. 155., A-8020 Graz.

Innsbruck: Ft. Dr. Nagy-György Attila, e-mail: mackopapbacsi@yahoo.de Szentmise minden hónap 2. vasárnapján a Magyar Házban, Richard Wagner Str. 3. A-6020 Innsbruck. Érdeklődni: Wachsmuth Tünde, sopronyi_tunde87@yahoo.com

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungarnseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Herrenstr. 2. A-4600 Wels, tel.: 0043-732/341175, e-mail: ernest.szabo@diocese-linz.at; Misézó helyek: Linz: minden hónap 1., 3. és 5. vasárnapján; Wels: 2. és 4. vasárnap.

Klagenfurt: Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 14.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombat 17.00-kor az Orsolyita-templomban, Aigner Str. 135. A-5061 Salzburg. Érdeklődni: Bohuny István, tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Magyar Ház, szentmise minden vasárnap 10.30 és 18.00 órákor. Rue de l'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles. Tel.: 0032-2/64 96 188, mobil: 0032-487/614 063, e-mail: havas@piar.hu. Honlap: www.magyarhaz.be. Misézó helyek: Leuven, Hágua/NL, Luxembourg.

Liège/Luxembourg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumonier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liège, tel.: 0032-4/22 33 910; fax: 0032-4 /22116 09. Misézó helyek: Liège, Verviers, Eupen, Huy, Genk, Eiden, Charleroi, Luxembourg város.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info

LENGYELORSZÁG

Varsó: minden hónap második vasárnapján 15.00-kor, Az Úr Mennybemenetele-templom (Kościół Wniebowstąpienia Pańskiego), Ursynów, al. Komisji Edukacji Narodowej 101. Metróról a Stokłosy állomásig kell jönni, majd Varsó központja felé sétálni kb. 350 m-t.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Misézó helyek: Augsburg, Kempten, Neuburg a. D.. Érdeklődni: Ft. Varga Péter, Ungarische Kath. Mission, Henisiusstr. 1., D-86152 Augsburg, tel.: 0049-821/31 66 89 60 vagy 0049-821/31 66 89 61, E-mail: iroda@augmis.de; www.augmis.de, www.augsburgimisszio.de

Bamberg-Eichstätt-Regensburgi Egyházmegye:

Magyar Katolikus Misszió kápolnája, Nürnberg, Harmoniestraße 28A. Szentmise minden vasárnap délelőtt 11 órákor, a hónap utolsó vasárnapján 16 órákor. A hónap utolsó vasárnapján a szentmise után agapé a helyszínen a hívek adományából. A szentmiséket celebrálja: Neu Antal.

Esseni Egyházmegye:

Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. Kölnben: tel./fax: 0049-221/33 778 517.

Freiburgi érsekség:

Ft. Lovász Reinholdt plankstadti kooperator, cím: Schwetzingen-Str. 32, D-68723 Plankstadt, havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd.: Hamburgban: Ft. Rasztovác Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen. Érdeklődni: Ft. Lukács József, Kath. Ungarnseelsorge Köln, Am Rinkenpfuhl 10, D-50676 Köln. E-mail: ungarnzentrum@netcologne.de; tel./fax: 0049-221/33 778 517; <http://www.ungarnzentrum.de>

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye

frankfurti székhellyel: Misézó helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Tel.: 0049-69/24 79 50 21, 069/24795022, fax: 0049-69/97 78 26 84; www.magyar-katolikusok-frankfurt.de, pal.takacs@magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freisingi Főegyházmegye:

Miséző helyek: München, Rosenheim, Erding, Ladshut. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Egyházközség – Ungarische Katholische Gemeinde, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/2137-4230, fax: 0049-89/2137-4234. E-mail: ungarische-gemeinde.muenchen@comuc.de; www.ungarische-mission.de Nyugdíjas kiségitő: Ft. Buchmüller István ny. plébános.

Münster-Paderborn-Osnabrücki

Egyházmegyék:

Miséző helyek: Bielefeld, Hagen, Marl, Minden, Münster, Neukirchen-Vluyn, Osnabrück. Érdeklődni: Ft. Simon Péter, Münster Magyar Katolikus Misszió, Middelheld 24, D-48157 Münster, tel.: 0049-251/9 32 57 288, e-mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de, honlap: <https://sites.google.com/site/magyarkatolikusmisszio> vagy <https://www.facebook.com/ungmis>

Passaui Egyházmegye:

Érdeklődni: Ft. Kovács János, 84375 Kirchdorf am Inn, tel.: 0049-85/71 23 32. Magyar Misszió Passau, honlap: www.magyar-missio-passau.de/

Rottenburg-Stuttgarteri Egyházmegye:

Érdeklődni: Ft. Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle Str. 30, D-70186 Stuttgart, tel.: 0049-711/236 91 90, fax: 0049-711/236 73 93, e-mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de <http://www.stuttgarti-katolikusok.de>, és Ft. Merlász Tibor, Walfischgasse 17, D-89073 Ulm, tel.: 0049-731/39 96 63 06, mobil: 0049-1575-3701412, e-mail: mtibor1960@gmail.com Misézó helyek: Stuttgart, Ulm, Balingen-Frommem, Biberach, Böblingen, Friedrichshafen, Eisingen, Heidenheim, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg, Munderkingen, Reutlingen, Schwäbisch-Gmünd, Weingarten, Tuttlingen.

Würzburgi Egyházmegye:

Miséző hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg, Tel.: 0049-931/38 66 2530, fax: 38 662 599.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelképásztori szolgálatról: www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Mons. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaleto, 481, I-00151 Roma, tel.: 0039/06 6574 2834, mobil: 0039/348 79 52 165, e-mail: italiamissioni@gmail.com. Misézó helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor, Chiesa Santa Maria del Suffragio (Via Giulia) – 00186 Roma, kivéve július, augusztus) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyasszonya-kápolnában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Copernico 9, kivéve jan., júl., aug., szept.). Magyar szentmisék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: Mons. Dr. Kovács Gergely, Pontificio Consiglio della Cultura, V-00120 Città del Vaticano, e-mail: gkovacs@tin.it

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, tel.: 0041-44/36 23 303, e-mail: f.vizauer@gmx.ch; Misézó helyek: Zürich, Winterthur, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-kor. Tel.: 00 41-22/7910458.

Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-kor. Chapelle Servan, ch. Eugène-Grasset 12, Lausanne.

Bern: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 102, CH-3073 Gümligen. E-mail: info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Bininger Str. 45, CH-4123 Allschwil; tel.: 0041/765185440. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68.

SZENTMISE RÓMÁBAN SZENDI JÓZSEF LELKI ÜDVÉÉRT

Július 31-én, hétfőn temették el Veszprémben Szendi József ny. érseket, aki július 23-án, vasárnap hunyt el 96 éves korában. Lelki üdvéért szentmisét mutatott be Németh László pápai prelátus, az olaszországi magyarok főlelkésze és a római Szent István Ház igazgatója a Szent Péter bazilika magyar kápolnájában augusztus 1-jén, kedden reggel. A szertartáson koncelebrált Deli Lajos, Perger Gyula és Arkadiusz Nocon atya. Németh László pápai prelátus homíliájában elmondta:

„Tegnap temették el Veszprémben Szendi József ny. érseket, aki július 23-án, vasárnap hunyt el 96 éves korában. Az ő lelki üdvéért mutatjuk be ezt a szentmisét itt a magyar kápolnában. Egy hivatalos és egy személyes oka van ennek. A hivatalos ok az, hogy a kápolna felszentelése, 1980 óta hagyomány, hogy az elhunyt magyar főpásztorokért szentmisét mondanak ebben a kápolnában, a személyes ok pedig az, hogy amikor 1975-ben papnövendék lettem, Szendi József volt az esztergomi szeminárium spirituális, lelki igazgatója. A két év katonai szolgálat alatt, a nagyatádi laktanyában évente egyszer-kétszer a szemináriumi előjárók, köztük Szendi atya is meglátogattak minket és igyekeztek tartani bennünk a lelket, testi és lelki megerősítést nyújtva. Hálásan emlékezem ezekre a látogatásokra.

Az esztergomi szemináriumban Szendi spirituális atya tartotta nekünk a napi elmélkedéseket a kápolnában. Visszatérő téma volt a piszkos kis önzés és a Szentháromság teológia, az Atya, a Fiú egymás iránti szeretete, aki a Szentlélek. Idősebb kora ellenére ezekben az években tanult meg franciául, példát adva nekünk a nyelvtanulásra. Pár évre ki is került Párizsba tanulni. Jó kapcsolat fűzte Lékai László bíboroshoz, akinek az akkori időben felmerült teológiai kérdésekben gyakran tanácsaival a segítségére volt.

Történelmi kutatásaimból tudtam meg a 90-es években, hogy az 1970-es évek elején többek között őt is jelölték Mindszenty bíboros utódának. Ténylegesen 1982-ben Veszprémben lett Mindszenty utóda, mint az egyházmegye 100. püspöke. Halála alkalmából az Emberi Erőforrás Minisztériumának sajtóközleménye azt emelte ki, hogy 1988-ban a Püspöki Karnak Grósz Károly miniszterelnöknél tett látogatása alkalmával elhangzott beszéde Mindszenty bíboros 1948-as letartóztatása után az első nyilvános, határozott kiállás volt az Egyházért. Új meggyezést szorgalmazott Egyház és állam között, kérte a szerzetesrendek visszaállítását, az ifjúsággal való lelképásztori foglalkozás szabad lehetőségét, a tömegtájékoztatási eszközök szabad használatát és a békepapi mozgalom megszüntetését. A megfogalmazott igények ma magától értetődőek, azoknak, akik nem éltek abban a korban, már történelem. Az Egyház akkori helyzetét szinte elképzelni se tudják. Amikor Szendi püspök atya igazságért szót emelő levelét ma olvassuk, egyrészt tisztelettel tekintünk a bátor tetteire, de el is gondolkodhatunk azon, hogy ma mennyire valószínűek megfogalmazott elvárásai, mennyire képes Egyhá-

St. Gallen: a hónap második vasárnapján 17.00 órákor magyar szentmise a Schutzengel-kápolnában (a dóm mellett). Lelkész: Szücsi László, Kirchstr. 13, CH-9036 Grub. Tel.: 071 891 56 01.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia külföldi magyar lelképásztori szolgálatért felelős püspökének irodája: MKPK, Külföldi Magyar Lelképásztori Szolgálat, Dr. Cserháti Ferenc püspök, H-1053 Budapest, Papnövelde utca 5-7., tel./fax: 0036-1/266-4515, e-mail: cserhati@katolikus.hu □



Németh László mutatta be a szentmisét

zunk a felsorolt küldetéseit teljesíteni. Történelmi korszakváltást jelző levele halála alkalmával ma minket is indíthat lelkiismeret-vizsgálatra. Köszönet neki érte.

II. János Pál pápa 1991-es magyarországi lelképásztori látogatásának lett az egyik eredménye az 1993-as egyházmegyei határrendezés. Nem volt egyszerű, sok egyeztetés előzte meg. Talán a legkézenfekvőbb a Veszprémi Egyházmegye kettéosztása volt, amit enyhített a tény, hogy Veszprém érseki rangot kapott és Szendi József az első érsek lett. (...)

Szendi József érsek atya nyugodjon békében! Ámen!”

(Vatikáni Rádió)

HIRDESSEN AZ ÉLETÜNKBEN

Apró-, házasági-, általános hirdetések betűnként:	0,10 EUR
„Jelige” – postaköltség	5,00 EUR
Üzleti, nyereséges hirdetés betűnként	0,20 EUR
Nagybetűs sorok betűnként	0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos” keret	10,00 EUR
Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.	
Külön kívánásokat esetenként árazunk.	

Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 %, illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!

ÉLETÜNK

Budapesti szerkesztőség és kiadóhivatal:

KERESZTÉNY ÉLET SZERKESZTŐSÉGE

H-1075 Budapest, Károlyi krt. 1.

Telefon: (0036) 1/328 01 96, (0036) 1/328 01 97

Fax: (0036) 1/328 01 98

E-mail: életunk@keresztneyelet.hu

www.keresztneyelet.hu

Főszerkesztő: dr. Cserháti Ferenc

Felelős kiadó: Merka János

Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence

A szerkesztőbizottság tagjai:

Ramsay Gyözö, Vincze András

Redakción és Herausgeber:

UNGARISCHE KATHOLISCHE GEMEINDE

Oberföhringer Str. 40, D-81925 München

Verantwortlicher Herausgeber: Merka János

Telefon: (0049) 89/98 26 37

Telefax: (0049) 89/98 54 19

E-mail: eluetenk@ungarische-mission.de

Abonnement für ein Jahr: 20 EUR

11 Exemplare

nach Übersee mit Luftpost USD 60

ELŐFIZETÉS:

Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni!

Tengerentúlról, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.

1 példány ára: 2 EUR

Előfizetési ár egy évre: 20 EUR

Tengerentúlról USS 60

BANKSZÁMLÁNK:

Szent Maximilian Kiadó

OTP Banka Slovensko, Komárno

IBAN SK81 5200 0000 0000 0886 7696

BIC/SWIFT: OTPVSKBX

Erscheint 11 mal im Jahr.

Satz: ÉLETÜNK

Druck:

Micropress Kft.

H-3516 Miskolc, Ács u. 12.

Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.

A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET

MELLÉKELTÜNK.

HÍREK – ESEMÉNYEK

Papszentelés Munkácson

Majnek Antal megyéspüspök a munkácsi székesegyházban július 1-jén papá szentelte Gerzánics Szergej diakónust. Az egyházmegye új papja másnap, július 2-án szülőfalujában, az Ungvári járásbeli Mélyúton (Hliboke) mutatta be első szentmiséjét.



(Fotó: Munkácsi Egyházmegye)

Szent László-élmise Nyitrán

A felvidéki magyar családokért imádkoztak a hívek Nyitrán, Szent László király halálának évfordulójához kapcsolódóan július 28-án. A szentmisét Veres András győri megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke mutatta be a Szent László piarista templomban. Minden évben összegyűlik a zboraljai magyarság László király halálának évfordulóján, de távolabbi régiókból is érkeznek hívek az ünnepre, hogy leróják tiszteletüket a lovagkirály előtt, aki 1095. július 29-én hunyt el Nyitrán.

Elhunyt Joachim Meisner bíboros

Joachim Meisner váratlanul, Bad Füssingben töltött szabadsága idején békésen, örökre elaludt – tájékoztatott a kölni érsekség július 5-én, szerdán. 83 éves volt. Meisner bíboros huszonöt éven át, 1989 és 2014 között volt a kölni érsekség főpáστοra. 2014 márciusában visszavonult; nyugállományba vonulását követően is Kölnben élt. Németország egyik legközismertebb egyházi személyisége volt.

A román elnök Csíksomlyón

Klaus Johannis román elnök székelyföldi látogatása során ellátogatott Csíksomlyóra, ahol felkereste a ferences közösséget és a kegytemplomot. Urbán Erik ferences atya körbevezette az államfőt a templomban, ismertette a kegyhely történetét. Mint ismert, a csíksomlyói búcsút nem vették fel az UNESCO szellemi kulturális örökségi listájára. Korodi Attila képviselő ezzel kapcsolatban átnyújtott egy memorandumot Klaus Johannisnak, amelyben emlékezteti az államfőt arra, hogy az elutasításban szerepet játszott a román államot képviselő államtitkár hozzáállása is. Klaus Johannis átvette a beadványt, és azt ígérte, tanulmányozni fogja.

Emlékmise a Mátyás-templomban

Ferenc Józsefet és feleségét, Erzsébetet 1867. június 8-án koronázták meg a Budavári Nagyboldogasszony-templomban. Ekkor fordult elő a magyar koronázások történetében először, hogy a királyt és feleségét egyszerre koronázták meg. A koronázás százötvenedik évfordulója alkalmából szentmisét mutatott be június 10-én a Budavári Nagyboldogasszony-templomban Márfi Gyula veszprémi érsek. A szentmisén koncelebrált Alberto Bottari de Castello apostoli nuncius, Cserhádi Ferenc esztergombudapesti segédpüspök és Sülle László, a Mátyás-templom plébánosa. A szentmisét

követően ünnepi koncert volt a Mátyás-templomban, ahol először hangzott el együtt a korabeli eseményre komponált két mű, Liszt Ferenc Koronázási miséje és Erkel Ferenc Magyar Cantate című műve.

Avignoni megemlékezés

A pápák avignoni fogságának 700. évfordulója alkalmából szertartásokat tartottak a franciaországi városban június 23–25. között. Az avignoni fogság azt az 1309 és 1377 közötti időszakot jelöli, amelynek során a pápa székhelye – Róma helyett – a Rhone folyó mentén található Avignon városában helyezkedett el. Ferenc pápa kinevezte Paul Poupard bíborost, a Kultúra Pápai Tanácsa nyugalmazott elnökét az eseménysorozat rendkívüli követének.

Európa értékeit védte

Litvánia fővárosában június 25-én boldoggá avatták Isten tiszteletre méltó szolgáját, Teofilus Matulionis érseket (1873–1962) – ő az első litván boldog a szovjet uralom vége óta, akit hazájában kanonizáltak. Az érseket háromszor tartóztatták le a szovjet uralom idején, 11 évig volt börtönben. Halálát a boldoggáavatási akták a „Martirium propter aerumnis carceris” kifejezéssel illetik. Angelo Amato bíboros, a Szenttéavatási Kongregáció prefektusa a Vatikáni Rádióknak adott interjújában elmagyarázta: ez azt jelenti, hogy halálát a börtönben elviselt szenvedések okozták. Angelo Bagnasco bíboros, az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsának (CEE) elnöke, Genova érseke, valamint az európai főpásztorok testületének elnökhelyettesei: Vincent Nichols bíboros, westminsteri érsek, Stanisław Gądecki poznańi érsek is részt vettek június 25-én Teofilus Matulionis érsek boldoggá avatásán a litvániai Vilniusban.

Kerékpárok kárpátaljai családoknak

A Németországból érkezett használt, de jó állapotú és felújított kerékpárok a Szeretetszolgálat, illetve a Kárpátaljai Magyar Nagycsaládok Egyesülete segítségével jutott el a Beregszász környékén élő családokhoz. A német partner-egyesületen keresztül olyan kerékpárokat szereztek be, amelyek viszonylag jó állapotban voltak. A kerékpárokat a Magyarországra szállítás után egy szervizben teljesen átvizsgálták, elvégezték rajtuk a szükséges felújításokat, valamint rászereztek a kötelező tartozékokat. A karitatív szervezet egy évtizede tart időről időre kerékpárgyűjtéseket. A beregszászi központú Kárpátaljai Magyar Nagycsaládok Egyesülete választotta ki azokat, akik kerékpárt kaphattak.

A Délvidéki Háló jubileuma

A húszéves Délvidéki Háló törökbecsei tagjai július 22-én gyalogos és kerékpáros zárandoklatot szerveztek, történelmünk és magyarságunk egyik szentélyébe az aracs Puszta templomhoz. Ez alkalommal Erdélyből és Magyarországról is érkeztek zárandokok, így szinte Kárpát-medenceivé vált a találkozás. □



(Fotó: Nagybecskereki Egyházmegye)

ÚRNAPJÁT ÜNNEPELTEK A MAGYAROK A PERUI FŐVÁROSBAN

Krisztus Szent Teste és Vére ünnepén, június 18-án Limában a helyi magyarok a német ajkúak plébániatemplomában szentmisére gyűltek össze, amelyet Szeles Tibor mutatott be. Peruban a kereszténység megérkezése óta folyamatos a magyar katolikus jelenlét, de jelentős közösség sohasem alakult ki.

A tízmillió nagyvárosban élő magyar diaszpóra létszáma mindössze száz és kétszáz fő közé tehető. Ha a nyelvében feltétlenül nem is, de szívében magyar közösség katolikus tagjai negyedévente összegyűlnek, hogy együtt ünnepeljék az Eucharisziát és ápolják nemzeti önzonosságukat. Ezt megelőzően legutóbb nemzeti ünnepünk alkalmából, március 12-én, vasárnap szolt magyarul az imádság abban a templomban, amelyet a német ajkú közösség épített ötven éve, Szent József, a vándor tiszteletére.

A vándorlást állította Szeles Tibor plébános szentbeszéde középpontjába, kiemelve, hogy a szentmise olvasmányában a pusztában vándorló nép a vándorló Egyház előképe. E képben könnyen magukra ismerhetnek a Peruba vándorolt német vagy magyar közösségek is. Tibor atya rámutatott arra is, hogy miként az Ószövetség embere rácsodálkozott a mannára, úgy mi is ámulhatunk a Krisztus Testét körülölelő szimbolikán, de sokkal lényegesebb ennél a felénk áradó isteni szeretet felismerése.



Szívében magyar közösség Limában

Magyar szerzetesek, papok a 17. század óta működnek Peruban kisebb-nagyobb megszakításokkal, de lényegében folyamatosan. Napjainkban a Temesvár mellől származó Szeles Tibor szolgál itt a német ajkú – németországi, ausztriai és svájci – közösség plébánosaként, de készséggel áll a számban csekélyebb magyar közösség szolgálatára is. A tervek szerint idén Szent István király, valamint Árpád-házi Szent Erzsébet ünnepén találkozhatnak újra Lima magyar katolikus közösségének tagjai.

Kaleta Gábor limai nagykövet

FEGYVERKEZÉS HELYETT BÉKE

Az Európai Egyházak Konferenciájának állásfoglalása

Adjunk elsődleges helyet a béke építésének és a kiegészítődésnek az Európai Unió militarizálása helyett – ezzel a címmel adott ki sajtóközleményt az Európai Egyházak Konferenciája (CEC) július 11-én.

A dokumentum a szervezet „Béketeremtés és kiegészítődés” tematikus csoportja közelmúltbeli ülésének eredményeként született meg. Ebben az Európai Egyházak Konferenciája az Európai Bizottságnak a védelmi politikáról kiadott három legutóbbi tanulmányára reflektál. Felszólítja az Európai Uniót, hogy ne nyisson utat a költségvetés és az intézményi struktúrák militarizálása felé. Ehelyett az Európai Unió inkább erősítse meg szerepét mint a béke és a kiegészítődés építője a nem katonai eszközökön keresztül.

Júniusban az Európai Bizottság bemutatott egy új Európai Védelmi Alap tervét, amely javaslatot tesz az európai fegyveripar pénzügyi támogatásának szabályozására, és lehetséges helyzeteket vetít előre az európai védelmi politika jövőjét illetően. Az Európai Egyházak Konferenciája ellenzi az uniós dokumentumban szereplő harmadik esetleges jövőbeli helyzetet, amely az EU katonai szövetségé alakulását eredményezné. Az Európai Bizottság terve szerint 2020-ig 90 millió eurót költene katonai kutatás céljára és további 500 millió eurót a védelmi ipar támogatására. Az Európai Egyházak Konferenciája szembeszáll tehát azzal az elképzeléssel, hogy az EU költségvetéséből ilyen jelentős összegeket csoportosítsanak át a katonai finanszírozásra, amelynek ellentmondásos hatása lehet a biztonságra. Ilyen mértékű befektetések más szektorokba viszont növelnék a kiegészítődést, a stabilitást és a jólétet, amelyek a biztonság alapját jelentik.

Az Európai Unió békeprojektjének erősítenie kell a polgári konfliktusmegelőzést és -megoldást költségvetésének és intézményeinek militarizálása helyett –

hangsúlyozza a közlemény. „Az evangéliumi értékeket megélt egyházak tehát arra ösztönzik az EU-t, hogy minden emberi és pénzügyi erőforrását fordítsa a béke építésére, amely a mindenki által fontosnak tartott biztonság alapja. Az európai projekt a különböző megnyilvánulási formákban példája annak, hogy mit lehet tenni nem katonai eszközökkel egy békés, stabil és jólétben élő Európáért” – nyilatkozta Heikki Huttunen, az Európai Egyházak Konferenciájának főtítkára.

A szervezet arra hívja továbbá az Uniót, hogy fordítsa figyelmét a fiatalok körében tapasztalható munkanélküliségre, a regionális gazdasági fejlődés és a szociális ügyek felé, különösen is Kelet- és Dél-Európában. Az Európai Egyházak Konferenciája arra kéri a tagországokat, hogy kezdeményezzenek megbeszéléseket országaik kormányával arról, hogy azok milyen szerepet vállalnak az EU védelmi politikájának jövőbeli alakulásában.

(Vatikáni Rádió)

ESTERHÁZY- EMLÉKFUTÁS

Hétnapos futásra kerül sor a Felvidéken Búctól Alsóbodokig szeptember 10–16. között az Esterházy-élmékvben, Zsélyi Zoltán szervezésében. Komárom, Udvard, Érsekújvár, Gúta, Somorja, Dunaszerdahely, Pered, Nyitraújlak, Királyhelme, Kassa, Várhosszúfal, Rimaszombat, Losonc, Kalonda, Nagycsalomja, Ipolynyék, Ipolyság, Palást, Léva és Pográny települések gróf Esterházy János tiszteletére felszentelt emlékhelyeinek érintésével valósul meg az emlékfutás. □